

Radiologická fyzika a radiobiologie

8. přednáška

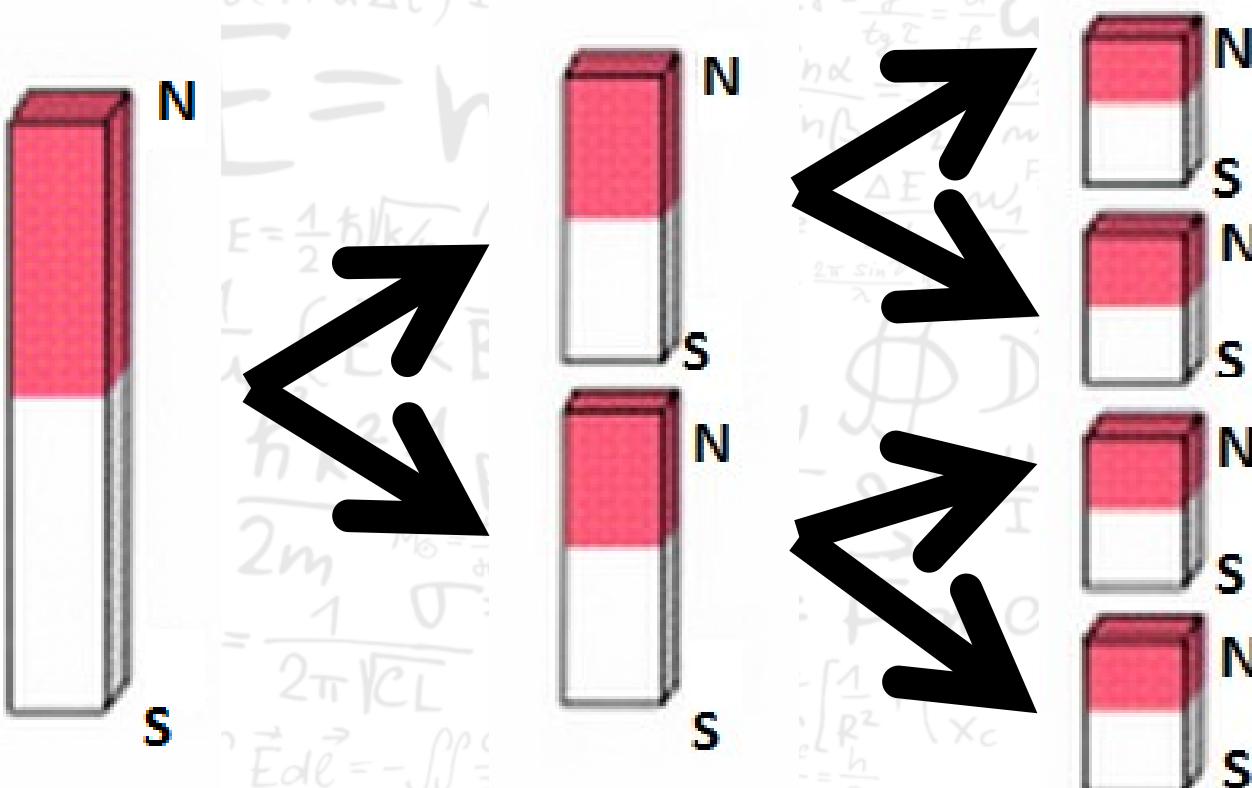

Prohloubení principů MRI

Opakování

- Magnetický moment má dipólový charakter.

Opakování

- Faradayův zákon elektromagnetické indukce (1831):

$$U_i = -\frac{\Delta \Phi}{\Delta t}$$

- Změna magnetického indukčního toku:
 - Přibližujeme-li se s magnetem k cívce mění se magnetické tok plochou cívky.
 - Neboli cívkou „prochází více“ siločar.
 - Pokud se oddalujeme tak magnetický tok klesá (cívkou „prochází méně“ siločar).
- Změna za čas:
 - Čím rychleji se přibližujeme, tím rychleji se mění magnetický indukční tok.

Opakování

- Magnetický moment (μ)
 - Charakterizuje zdroj magnetického pole.
 - Vektorová veličina.
- Elektrony „obíhají“ kolem jádra (analogie s proudovou smyčkou).
 - Orbitální mag. moment (μ_L)
- Elektrony mají vnitřní moment hybnosti („rotace kolem osy“).
 - Spinový mag. moment (μ_S)
- Nukleony mají vnitřní moment hybnosti („rotace kolem osy“).
 - Jaderný mag. moment

Opakování

- I nukleony mají spin.
 - Vnitřní moment hybnosti („rotace kolem osy“).
 - Je kvantovaný (může nabývat jen přesně daných hodnot).
 - Je to vektor.
 - Nukleony jsou fermiony (musí splňovat Pauliho vylučovací princip).
 - Žádné 2 nerozlišitelné fermiony nemohou být ve stejném kvantovém stavu.

Opakování

- Magnetický moment jádra je spojen s celkovým vektorem spinu:

$$\vec{\mu} = \gamma \vec{S}$$

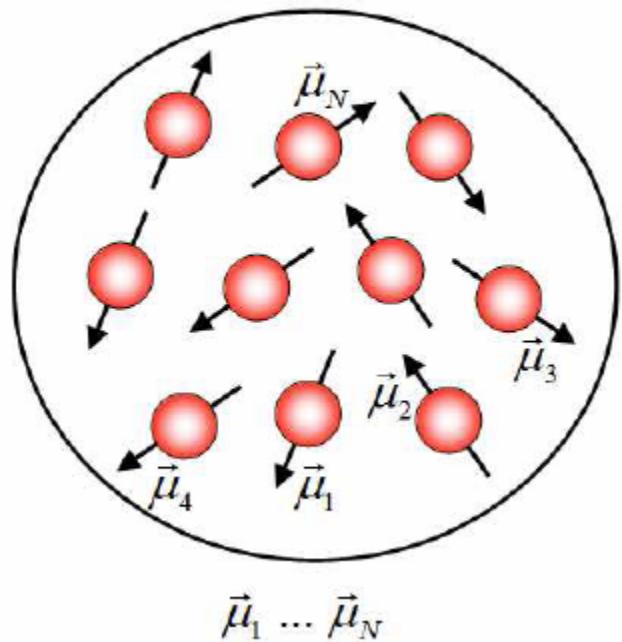
- γ – gyromagnetický poměr [Hz T⁻¹]
- Nebo pomocí Bohrova magnetonu.
 - Mag. moment volného elektronu.

$$\mu_B = \frac{e\hbar}{2m_e} = 9,274 \cdot 10^{-24} JT^{-1}$$

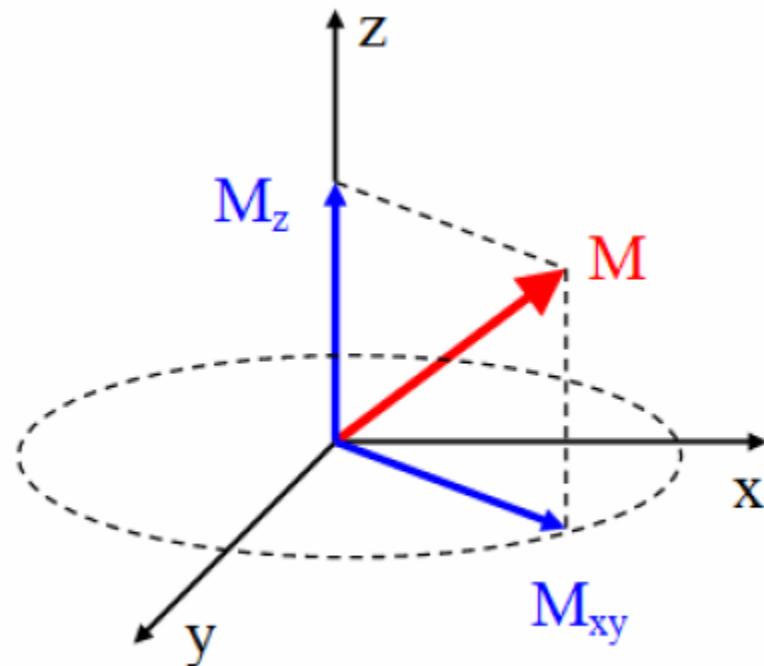
- <http://www.periodictable.com/Isotopes/092.238/index.html>

Opakování

$N = \text{počet částic v látce}$
 $V = \text{objem látky}$

$$\vec{M} = \frac{1}{V} \sum_{i=1}^N \vec{\mu}_i$$

$$\left(\frac{E_t}{E_0} \right)_{||} = \frac{2 \cos \vartheta_1 \cos \vartheta_2}{\cos(\vartheta_1 - \vartheta_2) \sin(\vartheta_1 + \vartheta_2)}$$

$$S = \frac{1}{A} \frac{\partial \omega}{\partial r}$$

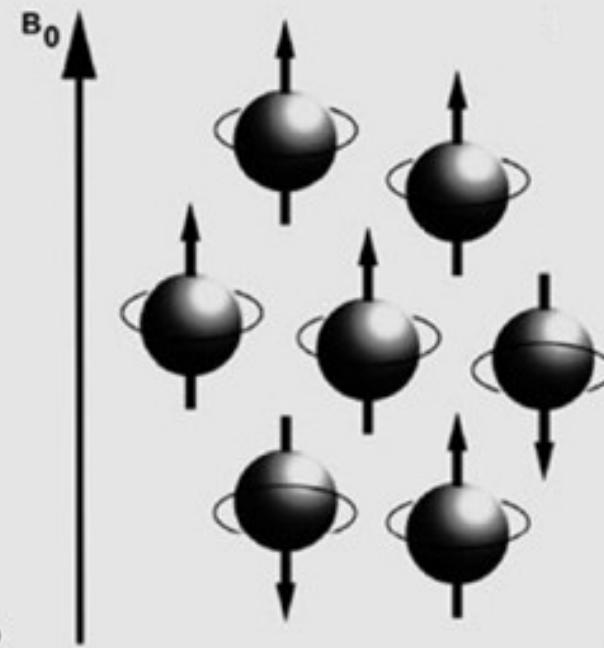
Opakování

- Orientace mag. momentů v silném vnějším statickém mag. poli

- Střelka kompasu
- Magnetický moment jádra

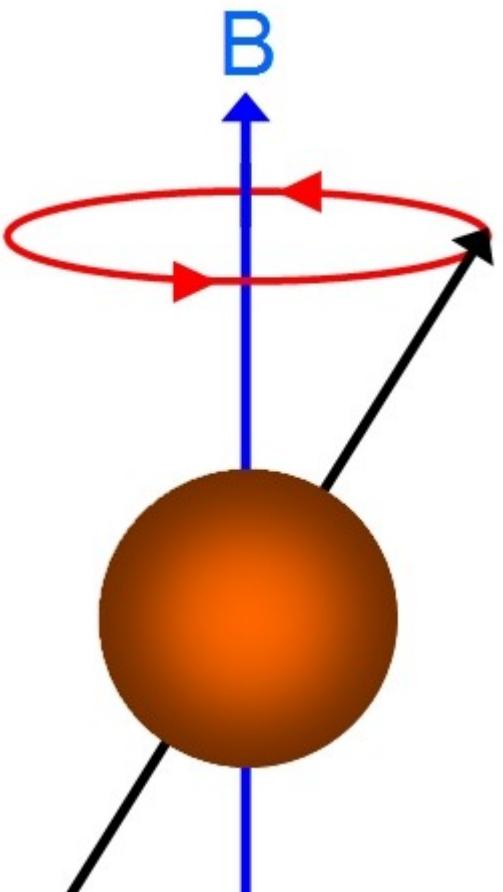

a

Opakování

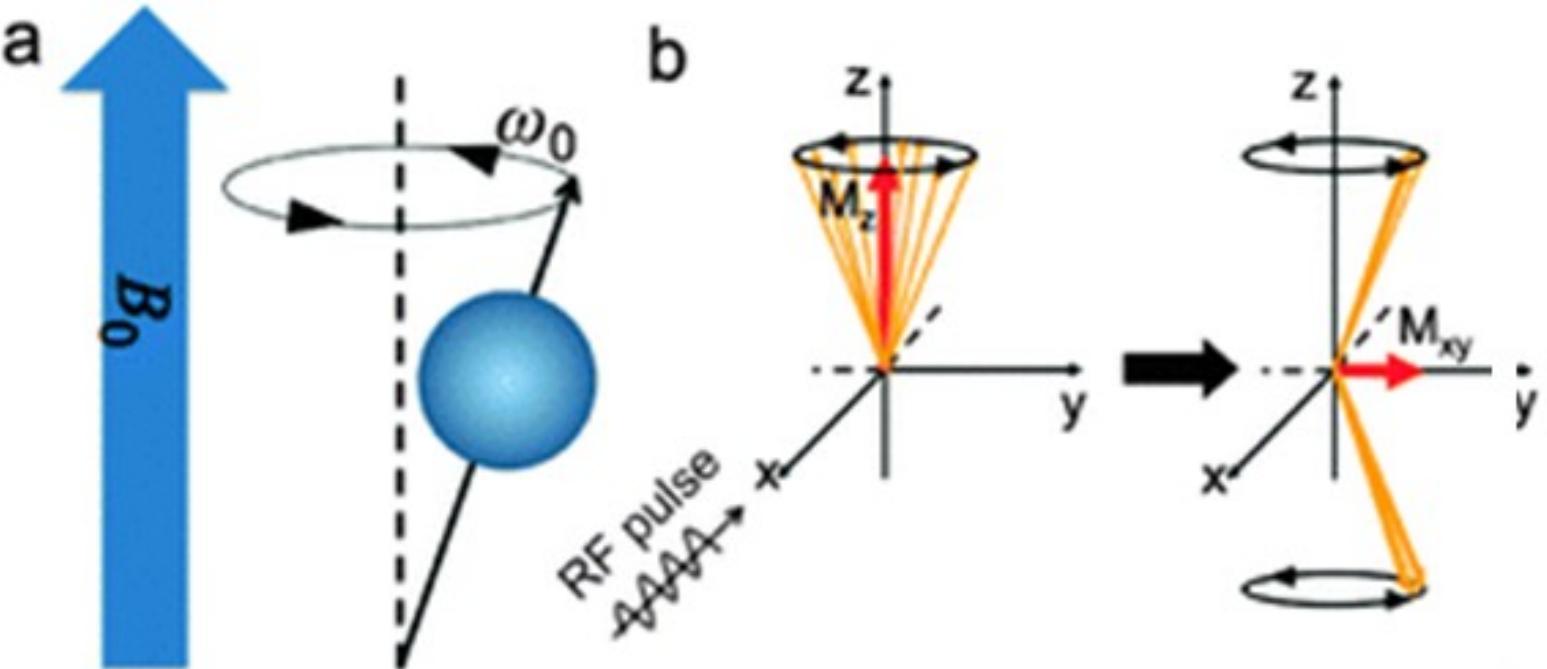
- Bližší pohled na jádro:

$$f_L = \frac{\gamma}{2\pi} B_0$$

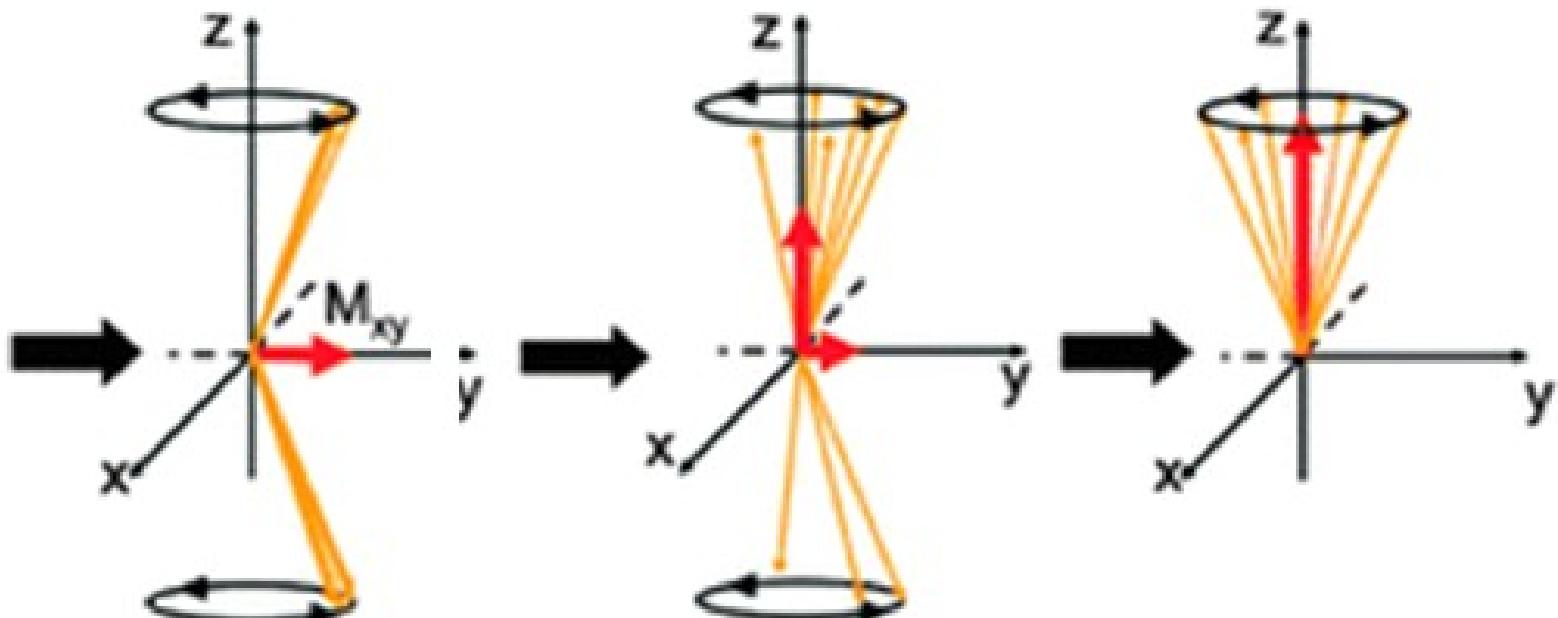
Opakování

- Bližší pohled:

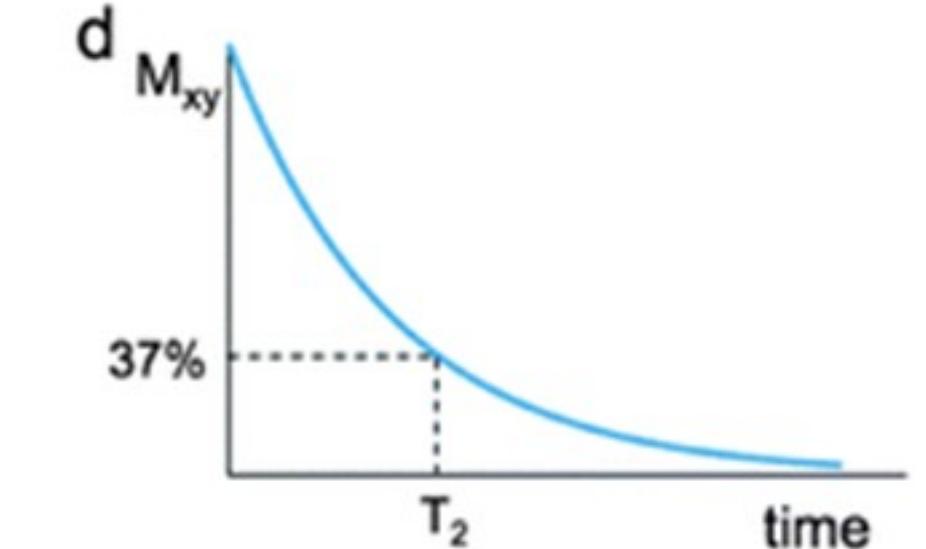
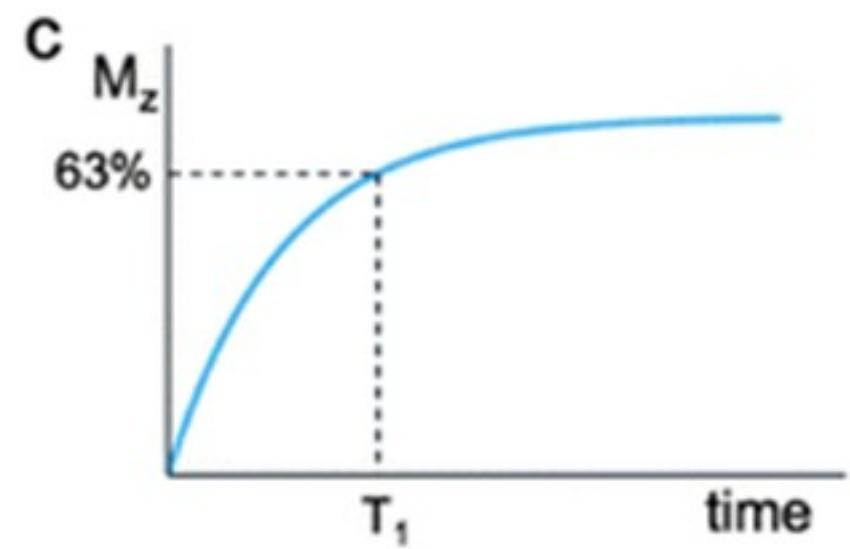
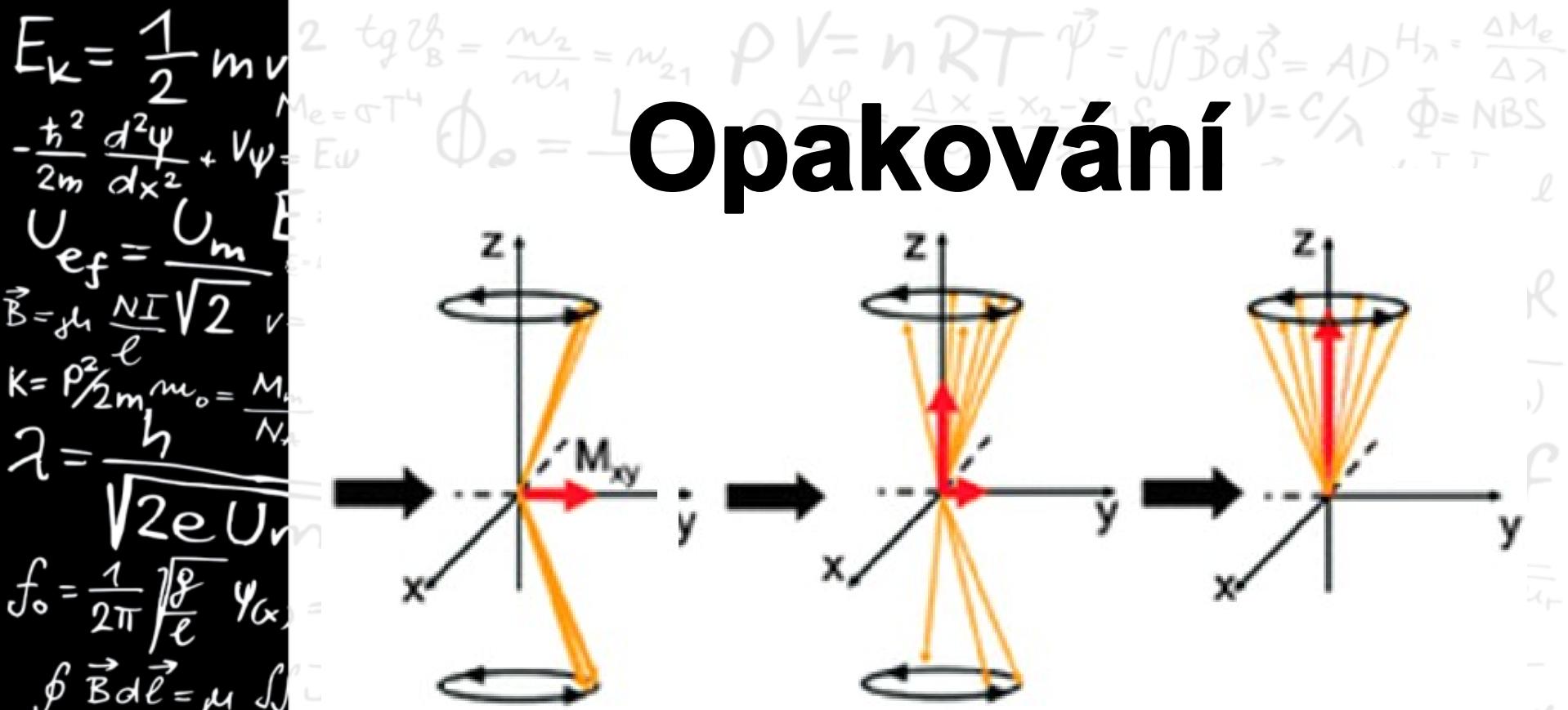

Opakování

- Bližší pohled:

Opakování

Interakce s B_0

- Vložíme-li látku do B_0 tak se magnetické momenty jader orientují po/proti směru pole B_0 .

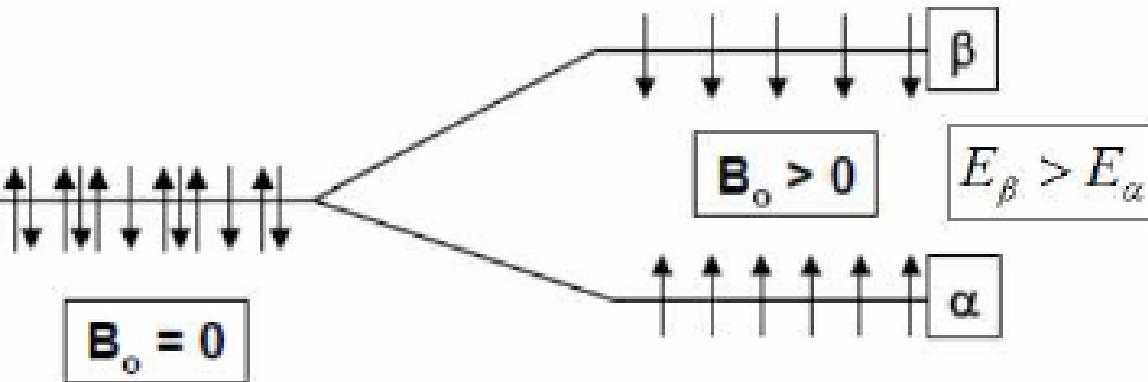
- Dojde k tzv. Zeemanově jevu (rozštěpení energetických hladin). To znamená, že orientace po směru je energeticky výhodnější než proti směru.

- Kolik jader bude orientováno po/proti směru pole B_0 ?

[Podrobněji](#)

Interakce s B_0

- Rozštěpení energetických hladin:

- Více jader bude mít magnetický moment orientován po směru pole B_0 (stav α).
- Proč některé jádra mají magnetický moment orientován proti B_0 ?

Interakce s B_0

- Protože je $T > 0$ K, tak existuje tzv. tepelný pohyb částic.

- Přirovnání:

➤ Pokud má částice vyšší kinetickou energii než druhá, pak je i její celková energie vyšší a ona může dosáhnout na vyšší energetické stav. Z termodynamiky víme, že kinetická energie je úměrná termodynamické teplotě.

Interakce s B_0

- Rozdělení jader do energetických stavů podléhá Boltzmanovu rozdělovacímu zákonu:

$$\frac{N_\alpha}{N_\beta} = e^{\left(\frac{\Delta E}{k_B T}\right)}$$

- Kde $N_{\alpha\beta}$ jsou počty jader v daných energetických stavech, k_B je Boltzmanova konstanta, T je termodynamická teplota a ΔE je rozdíl energií daných energetických hladin.

$$E_k = \frac{1}{2}mv^2$$

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2\psi}{dx^2} + V\psi = E\psi$$

$$\tan \vartheta_B = \frac{m_2}{m_1} = m_{21}$$

$$\rho V = nRT$$

$$\vec{P} = \int \vec{B} d\vec{S} = AD$$

$$H_\lambda = \frac{\Delta M_e}{\Delta \lambda}$$

$$\Delta \Phi$$

$$\Delta X = x_2 - x_1$$

$$N = C/\lambda$$

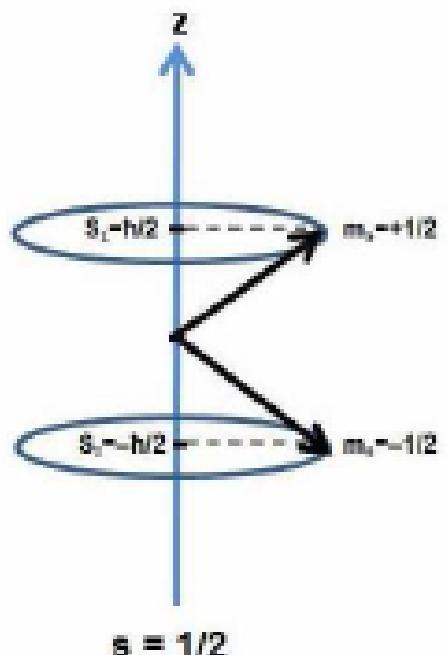
$$\Phi = NBS$$

$$\mu I_1 I_2$$

Interakce s B_0

Nesouhlasná orientace:

Stav má vyšší energii, ale nachází se v něm méně částic

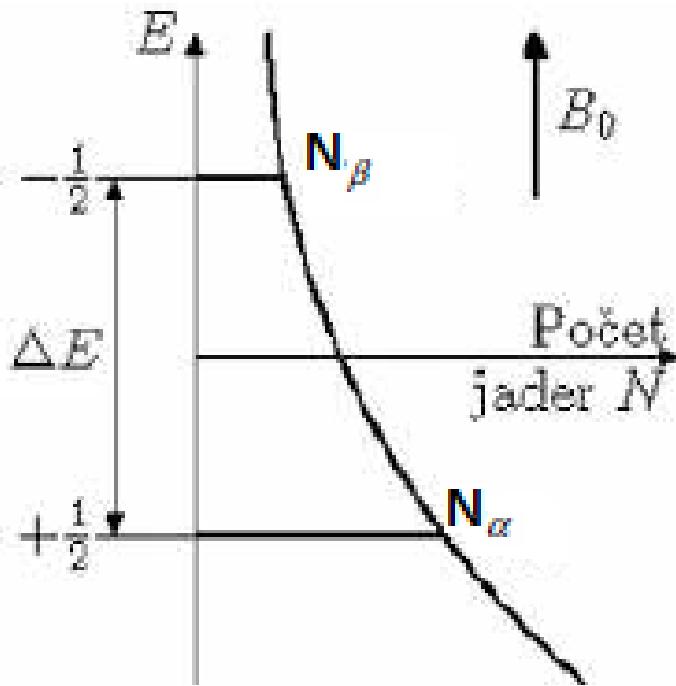

$$E_\beta$$

$$m = -\frac{1}{2}$$

$$E_\alpha$$

$$m = +\frac{1}{2}$$

Souhlasná orientace:

Stav má nižší energii, ale nachází se v něm více částic

$$\Delta E = \gamma \hbar B_0$$

Interakce s B_0

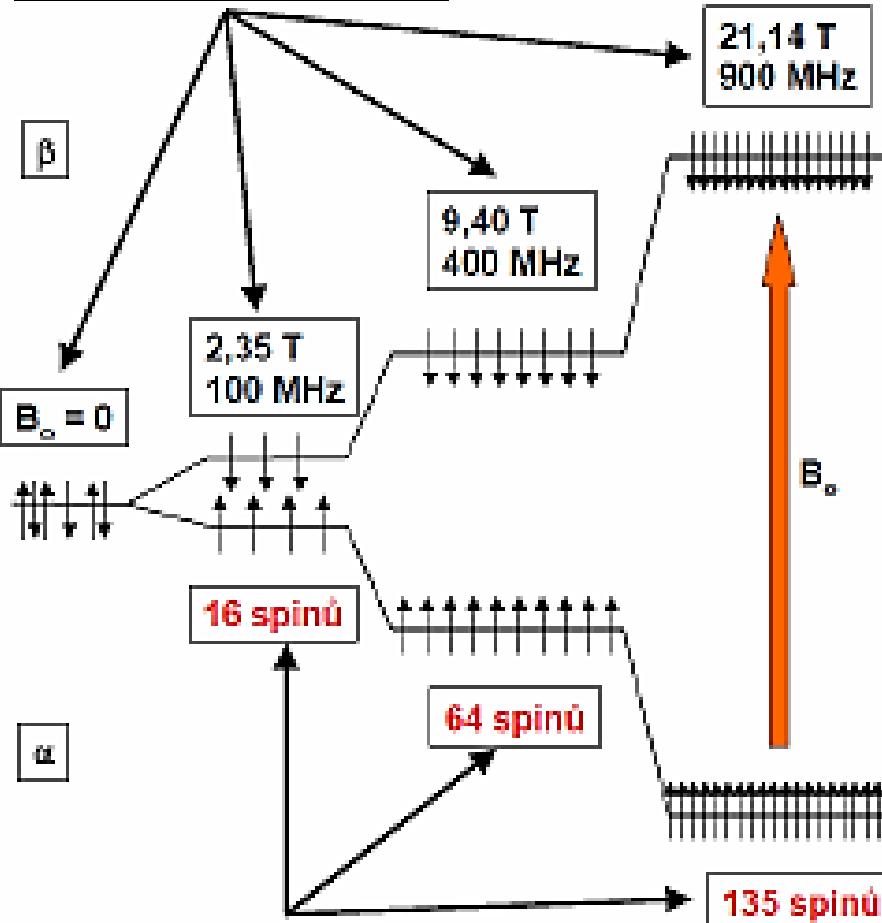
- Z Boltzmanova rozdělení plyne:

$$\frac{N_\alpha}{N_\beta} = e^{\left(\frac{\gamma \hbar B_0}{k_B T}\right)}$$

- Zvyšováním pole B_0 se zvyšuje energetický rozdíl hladin a tím víc je jader na hladině α na úkor β .
- S rostoucí teplotou roste počet jader na hladině β na úkor α .

Interakce s B_0

Velikost mag. pole

Chemický posuv

- Magnetické pole B_0 donutí jaderné momenty rotovat kolem osy s Larmorovou frekvencí řádů MHz.
- To má za následek tzv. chemický posuv.
- Protože magnetické momenty jednotlivých jader rotují a platí zákon elektromagnetické indukce, každý rotující jaderný moment indukuje ve svém okolí magnetické pole.

Chemický posuv

- Toto magnetické pole není velké, ale je dostatečné k tomu, aby ovlivnilo magnetické momenty blízkých jader.
- Touto interakcí jaderných momentů dochází ke změně (posunu) Larmorovy frekvence blízkých jader řádově o stovky Hz.
- Tento princip je základem pro NRM spektroskopii. (příklad na cvičení)

Chemický posuv

- Chemický posuv je nepostradatelným pro analýzu chemických látek (NMR spektroskopii), ale pro MR zobrazování je nežádoucí a vnáší do výsledného obrazu šum. (artefakty chemického posunu)
- Ovšem z fyzikální podstaty se jej nemůžeme nijak zbavit a bude zatěžovat kvalitu obrazu.

[Podrobněji](#)

RF pulzy

- Ozáříme-li jádra radiofrekvenčním (RF) pulzem, může dojít k vzájemné interakci.
- Pravděpodobnost této interakce je závislá na frekvenci, amplitudě a době působení tohoto RF pulzu.
- Aby byla účinnost RF pulzu co největší, musí být v rezonanci se zkoumaným jádrem.
- RF pulz se aplikuje ve směrech osy x nebo y (v ose z je zbytečný).

RF pulzy

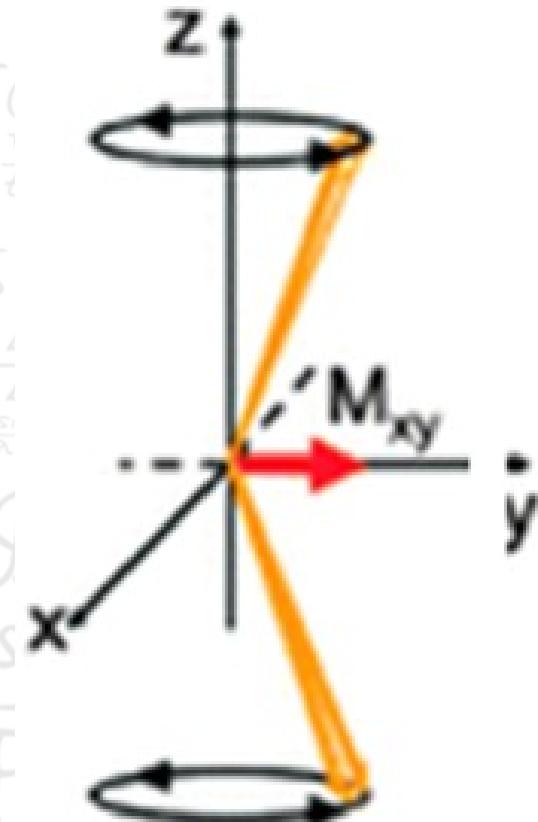
- Být v rezonanci zde znamená, mít stejnou frekvenci s jakou magnetický moment jádra rotuje kolem osy z (tzn. Larmorova frekvence)
- Volba amplitudy a délky pulzu se mění v závislosti na experimentu.
- Aplikace RF pulzu dodá energii jádrům na nižší energetické hladině a ta přejdou na vyšší energetickou hladinu.

RF pulzy

- Změna v počtu jader na daných hladinách vede k poklesu longitudinální (podélné) magnetizace.
- RF pulz také mění fázi precesního pohybu magnetizace jader (rotace kolem osy z) tak, že jsou všechny sfázované. To má za následek nárůst transversální (příčné) magnetizace.
- Vše je ovlivněno délkou a amplitudou RF pulzu.

RF pulzy

- Nastavíme-li amplitudu RF pulzu (B_1) a čas (t) tak, že přesně polovina jader bude na nižší hladině a polovina na vyšší energetické hladině, mluvíme o 90° pulzu, protože dojde k překlopení magnetizace o 90° .

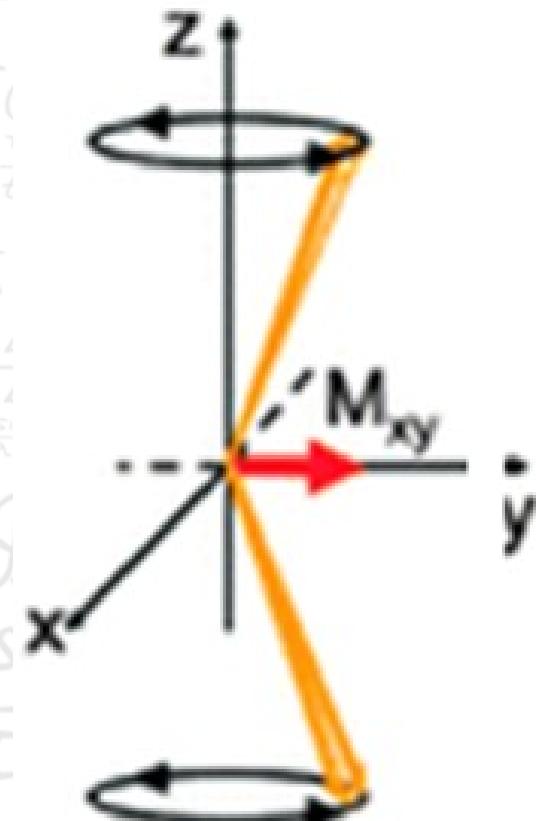

RF pulzy

- Pro transversální složku magnetizace platí vztah:

$$M_{TR} = M_0 \sin(B_1 \gamma t)$$

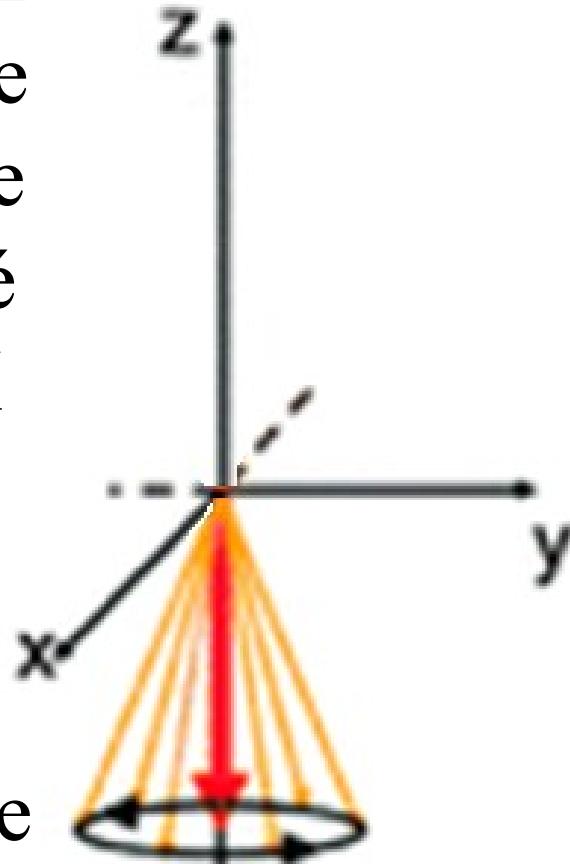
- Pro 90° pulz musí platit, že $B_1 t \gamma = \pi/2$.
- Za této podmínky dojde k přechodu $\frac{1}{2}$ jader na vyšší hladinu a k jejich vzájemnému sfázování.

RF pulzy

- Pokud nastavíme RF pulz tak že $B_1 t \gamma = \pi$, pak dojde k překlopení magnetizace o 180° . (Všechny jaderné momenty budou na vyšší energetické hladině.)

- Zde nedochází k sfázování precese, takže transversální magnetizace je nulová.

RF pulzy

- Protože existuje chemický posuv, každé jádro má mírně odlišnou Larmorovu frekvenci a proto účinnost RF pulzu není 100%. Pro některá jádra dojde po aplikaci 90° pulzu k překlopení magnetizace přesně o 90° , ale u některých o $90,3^\circ$ u jiných o $89,97^\circ$ atp. Což má za následek zhoršení kvality obrazu vlivem chemického posuvu.

T₁ Relaxace

- Po aplikaci RF pulzu dochází k interakci magnetického momentu jádra s magnetickými momenty okolních jader.
- Této interakci se říká spin-mřížková interakce.
- Tato interakce nutí jádra v energeticky nevýhodném stavu k přechodu do energeticky výhodnějšího stavu.

T₁ Relaxace

- Tím dochází k nárůstu magnetizace v ose z, což charakterizuje rovnice:

$$M_z = M_0 \left[1 - e^{\frac{t}{T_1}} \right]$$

- Konstanta T₁ popisuje dobu, za jakou se navrátí magnetizace v ose z na 63 % původní hodnoty (před RF pulzem).
- V medicíně se přibližně pohybuje od 200 do 2000 ms a je silně závislá na B₀.
- S rostoucím B₀ roste T₁.

T_2^* Relaxace

- Souběžně se spin-mřížkovou interakcí dochází k spin-spinové interakci.
- Tato interakce je způsobena více faktory, jakými jsou:
 - Lokální nehomogenity magnetického pole způsobené mag. polem okolních částic. (T_2)
 - Nehomogenita vnějšího mag. pole (T_3)
 - Gradientním mag. polem (T_G)

T_2^* Relaxace

- Všechny tyto jevy vedou k rozfázování precesního pohybu magnetických momentů jader a k poklesu magnetizace v rovině xy.
- Z matematického hlediska platí:

$$\frac{1}{T_2^*} = \frac{1}{T_2} + \frac{1}{T_3} \quad \frac{1}{T_2^{**}} = \frac{1}{T_2^* + T_G}$$

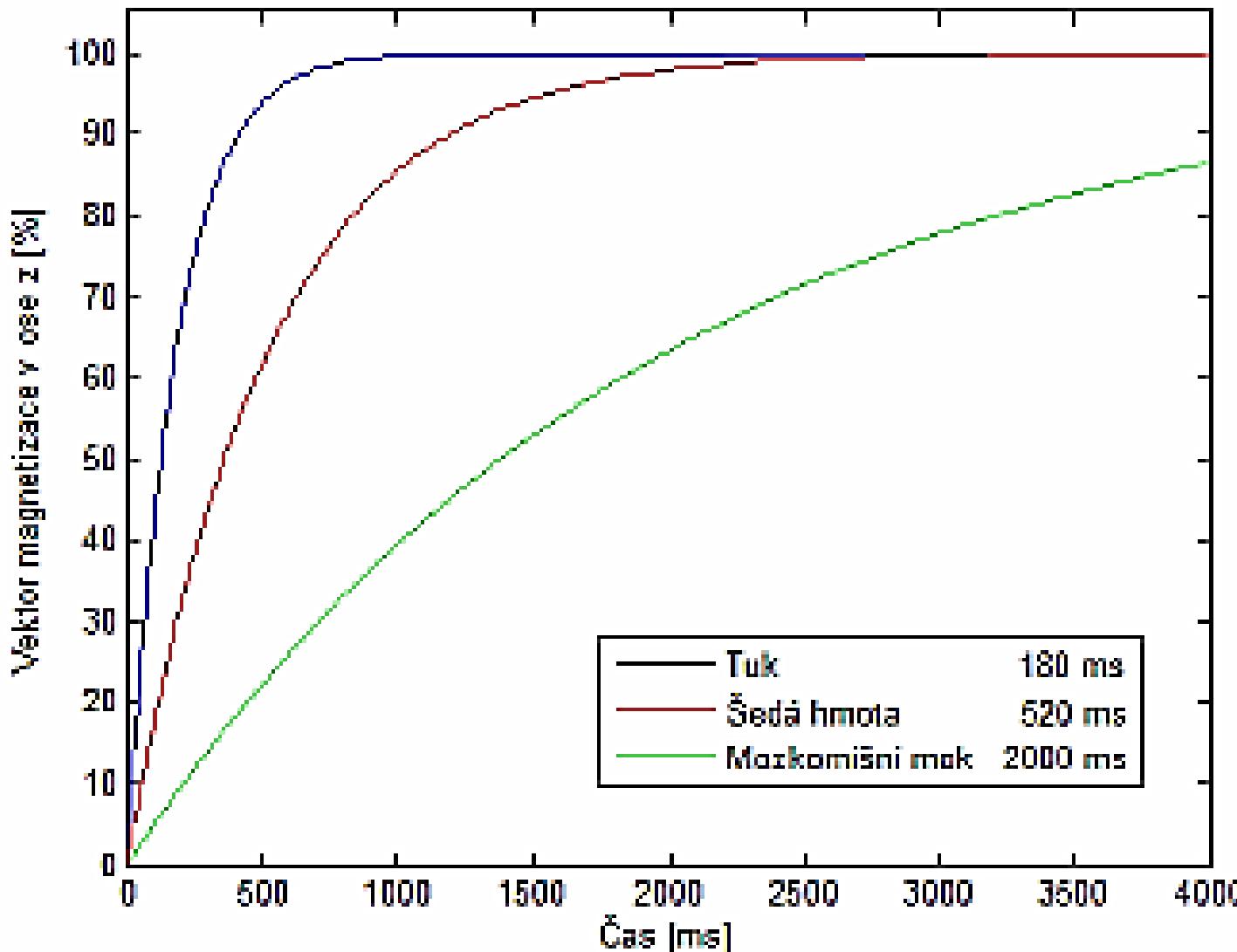
$$M_{xy} = M_0 e^{-\frac{t}{T_2}}$$

T_2^* Relaxace

- T_2 je charakteristická a jedná se o dobu, kdy poklesne příčná (transverzální) magnetizace (M_{xy}) na 37 % původní hodnoty (ihned po RF pulzu).
- V praxi ovšem měříme T_2^* .
- T_2 je téměř nezávislá na velikosti B_0 .

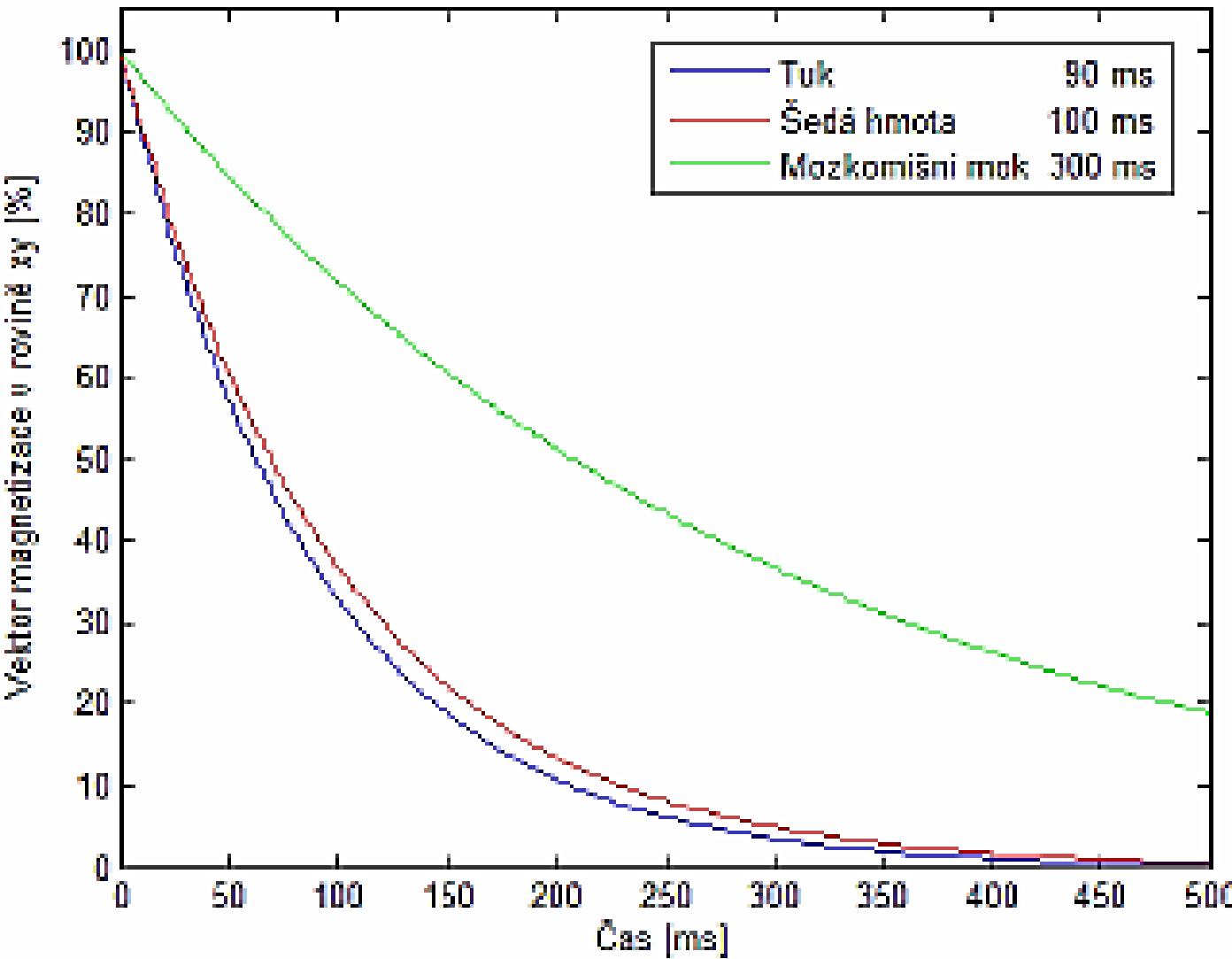
T_1 Relaxace

Spin-mřížková interakce (T_1)

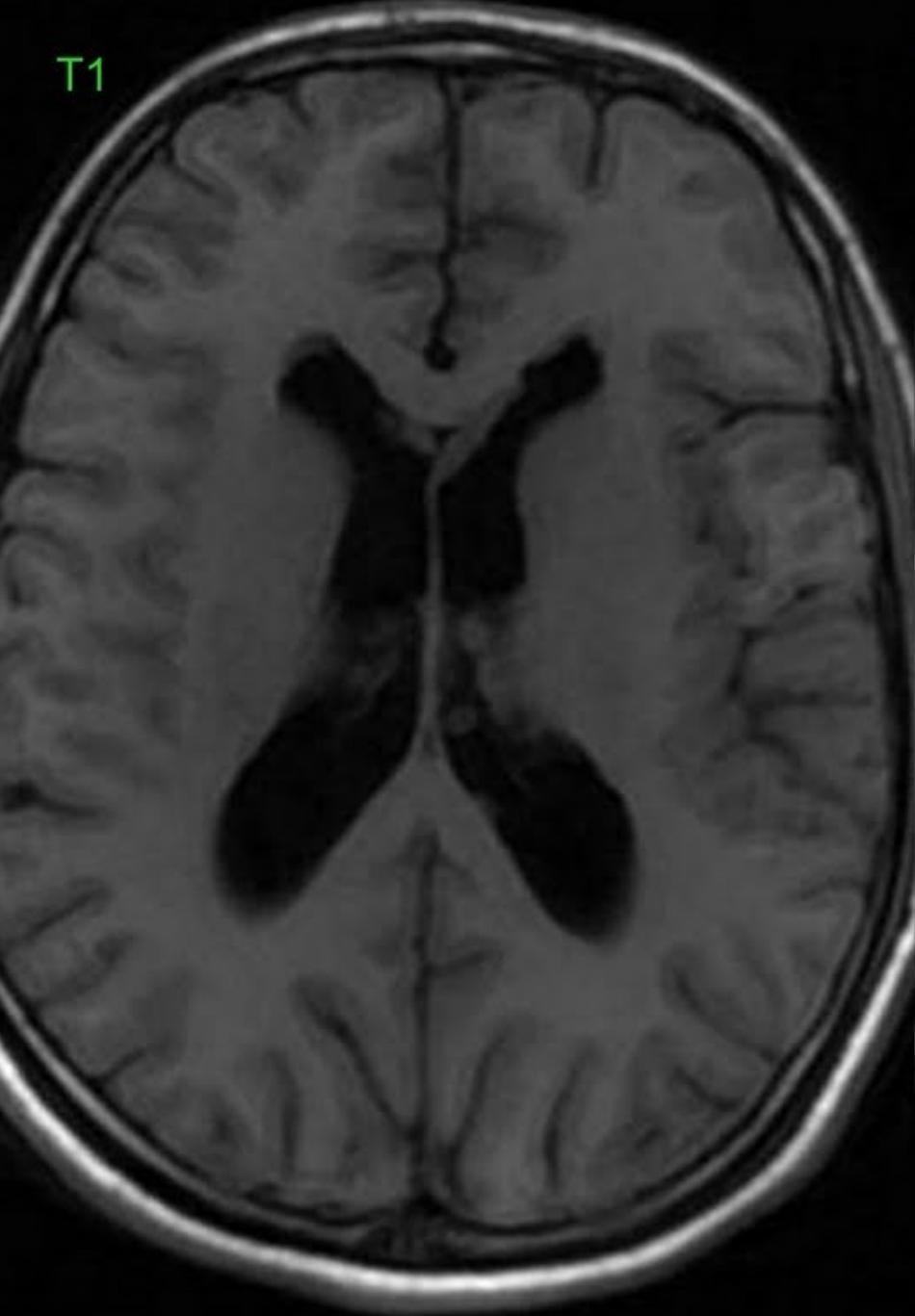

T_2 Relaxace

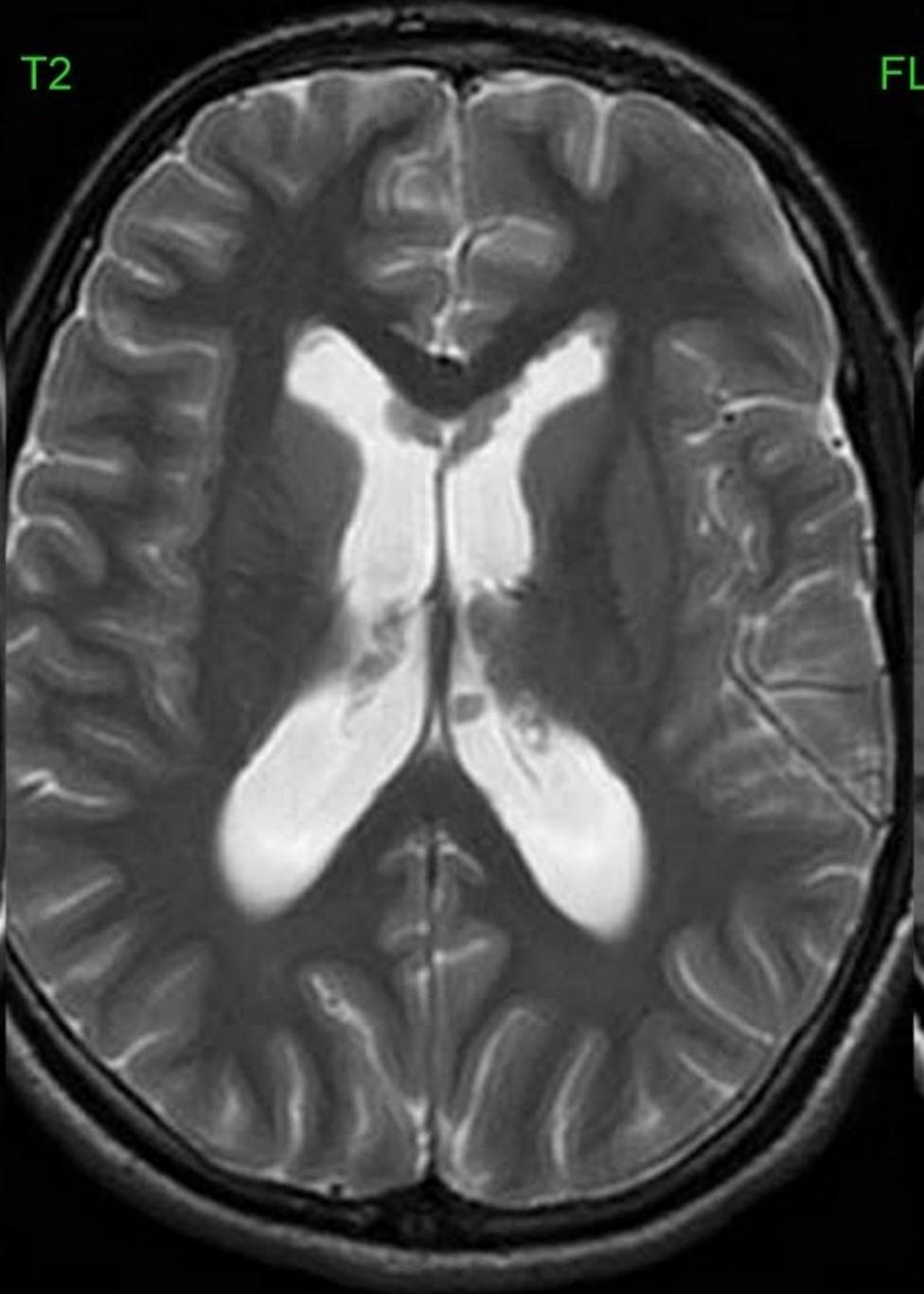
Spin-spinová interakce (T_2)

T1

T2

FL

T1

T2

Kontrastní látky

- Pro zlepšení kontrastu obrazu se mohou použít kontrastní látky.
- V MRI se převážně jedná o sloučeniny Gd, Mn, Fe (paramagnetických látek), které jsou navázány na nosič a dopraveny do požadované oblasti.
- Paramagnetické látky mají odlišné vlastnosti než lidská tkáň a svou přítomností ovlivňují relaxační časy okolích tkání.

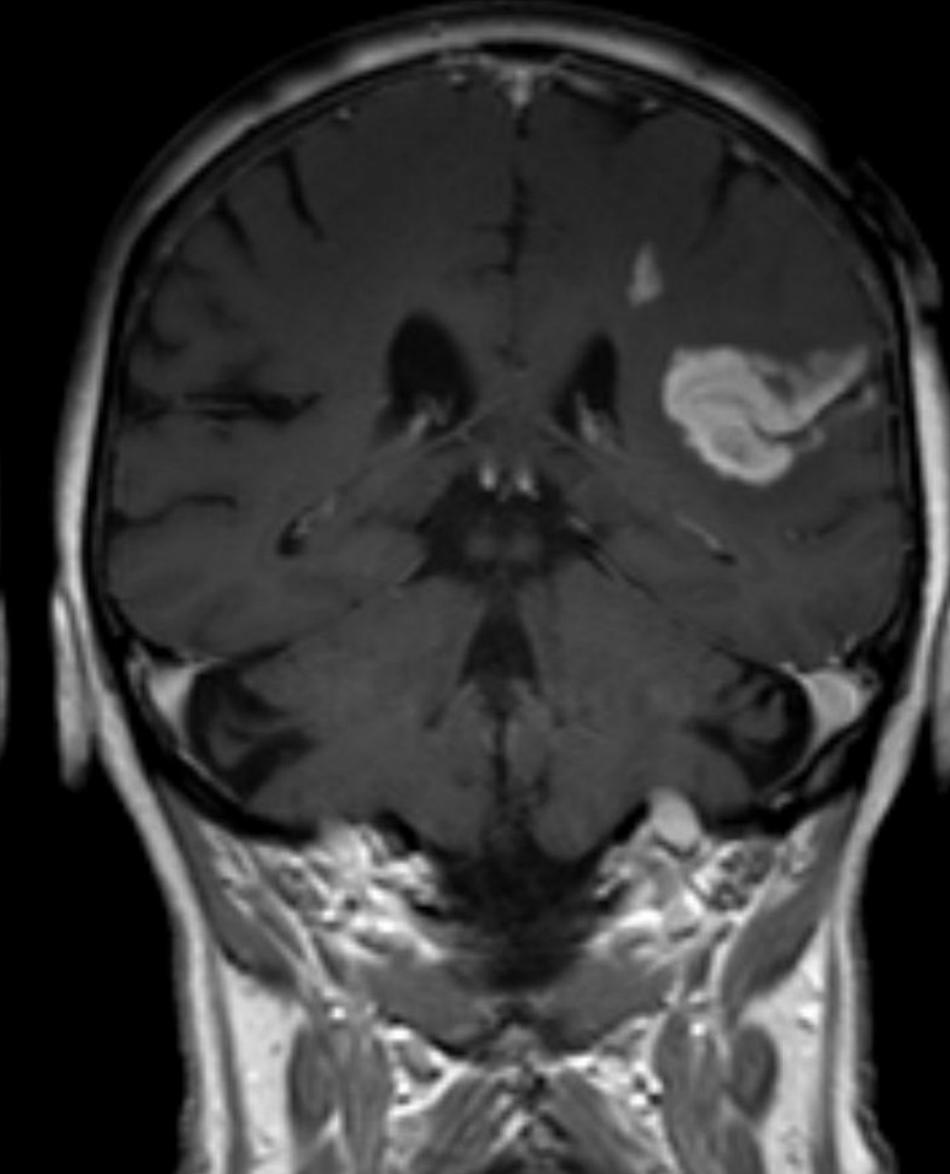
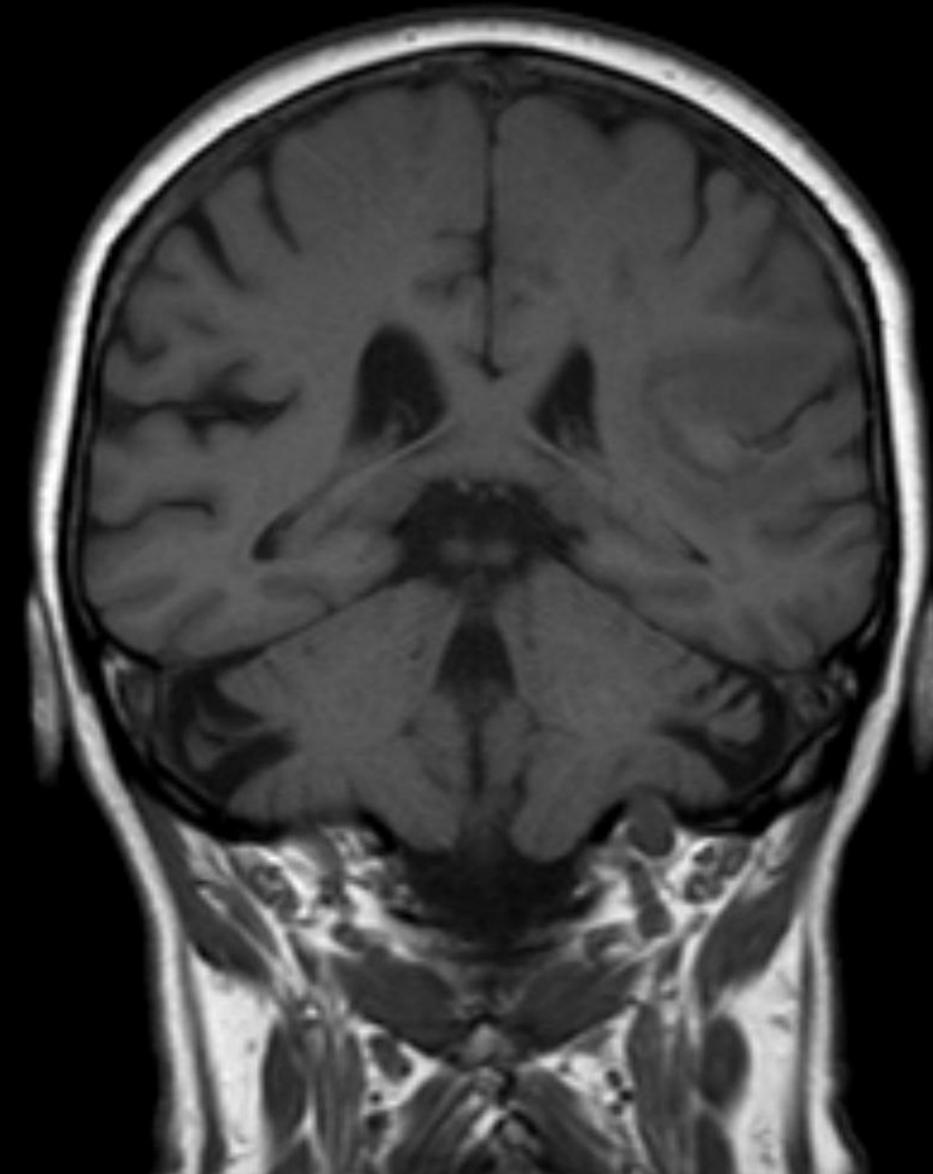
Kontrastní látky

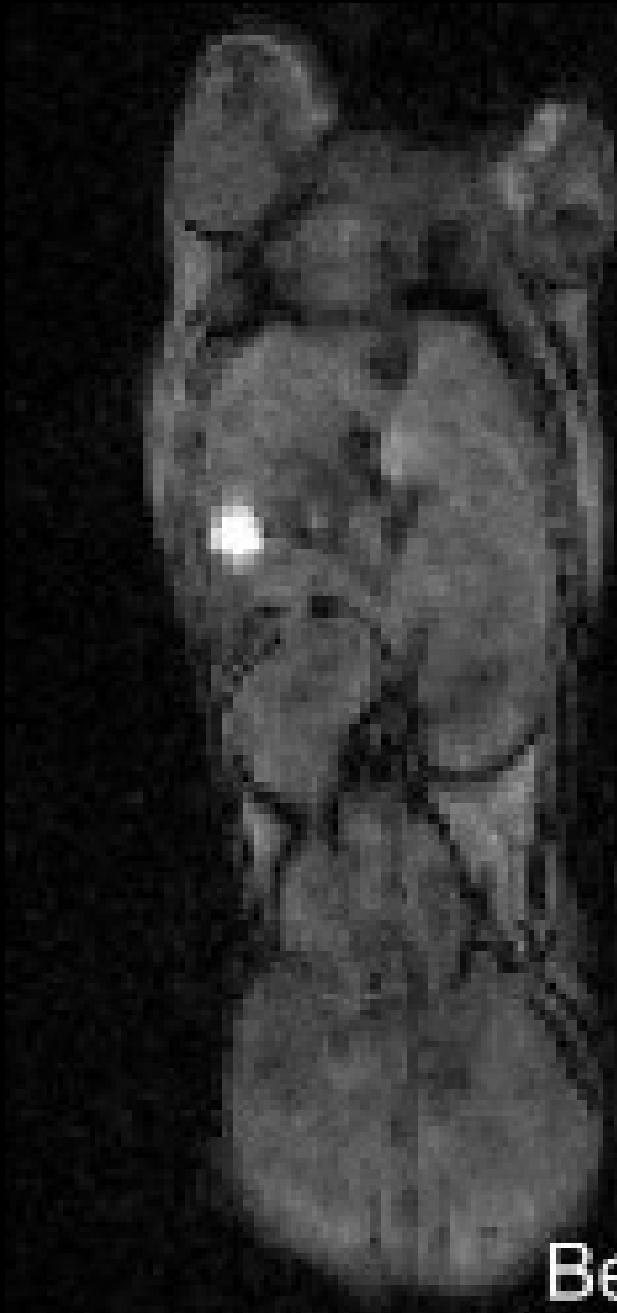
- Jejich magnetické pole interahuje s magnetickými momenty okolních látek a výrazně tak zvětšuje spin-mřížkovou interakci (dojde ke snížení T_1 relaxačního času až o desítky procent).
- Účinnost kontrastních látek pro spin-spinovou interakci je nižší a dochází ke změnám T_2 času pouze o jednotky procent.

Kontrastní látky

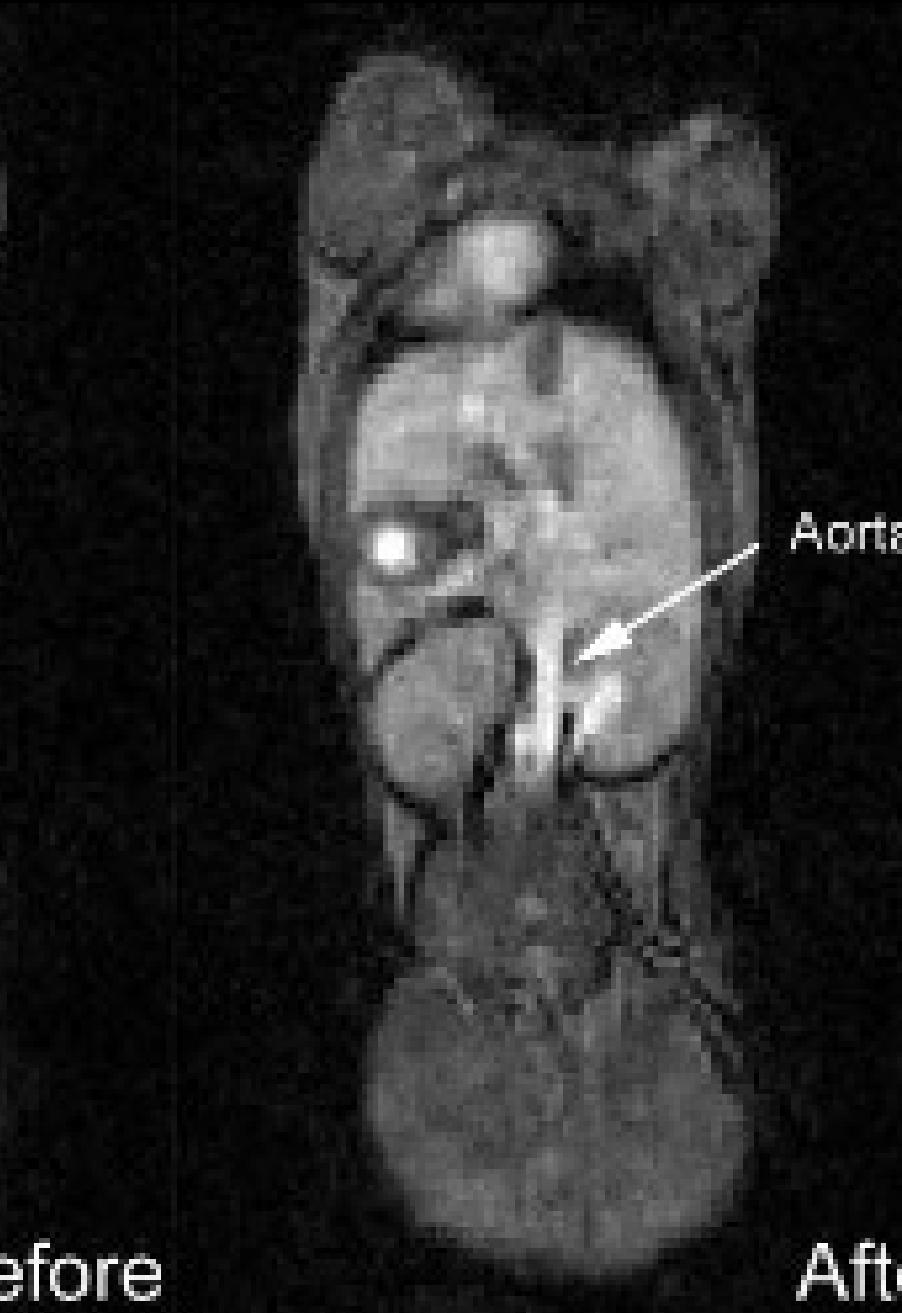
- Použití je rozsáhlé od zvýrazňování struktur až po MRI angiografii.

Before

After

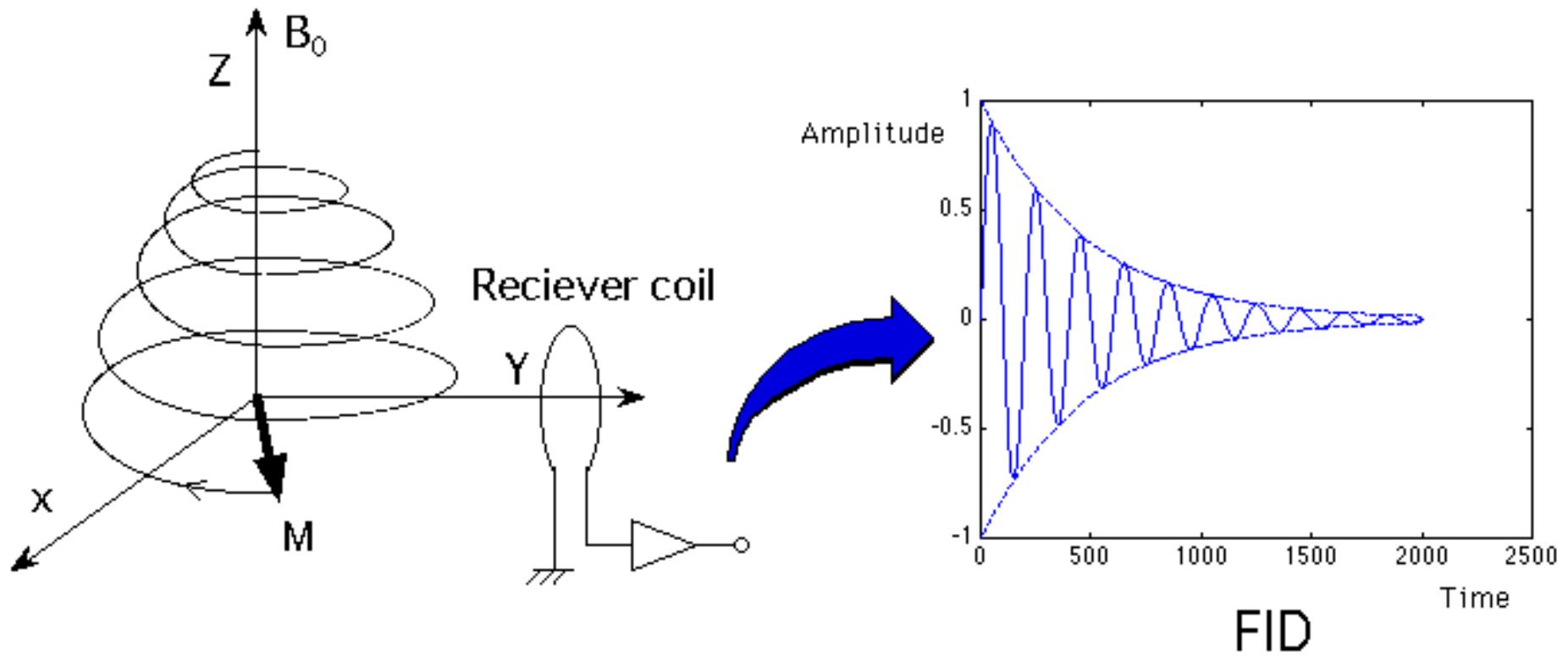
Aorta

Signál

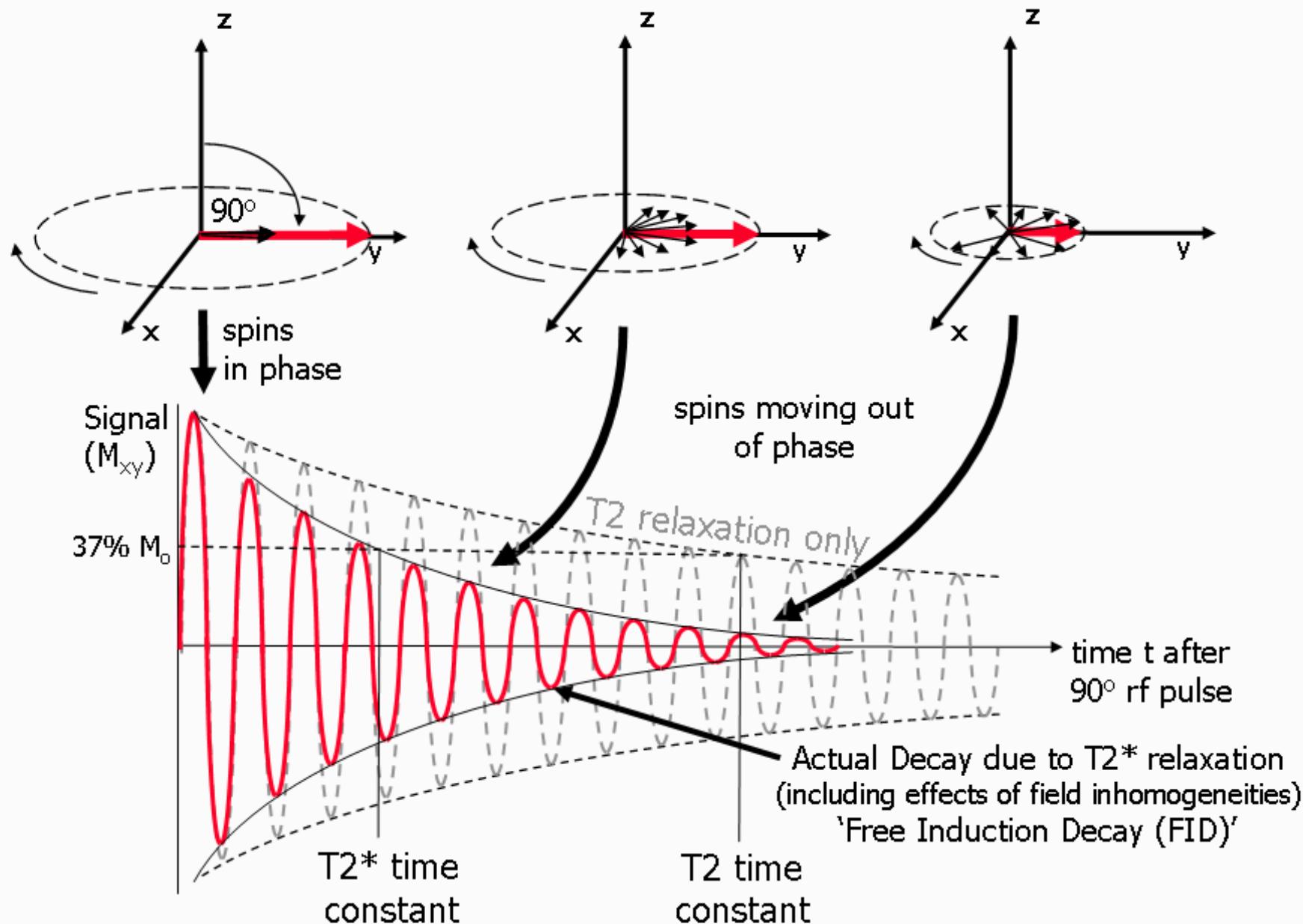
- Detekce signálu je založena na elektromagnetické indukci:
 - Mění-li se magnetický indukční tok cívkou, indukuje se v ní indukované elektromotorické napětí.
 - Při změně magnetizace dochází ke změně magnetického indukčního toku a v detekčních cívkách se indukuje střídavý proud o Larmorově frekvenci.
 - Amplituda napětí je úměrná magnetizaci a tudíž i hustotě jader.

Signál

- Volně detekovaný signál (Free Induction Decay FID) je periodická tlumená funkce.
- Periodicitu je dána Larmorovou frekvencí: $\cos(\omega_L t)$
- Útlum je dán exponenciální funkcí:
$$e^{-\frac{t}{T_2^*}}$$
- Celkově: $FID = M_0 \cos(\omega_0 t) e^{-\frac{t}{T_2^*}}$

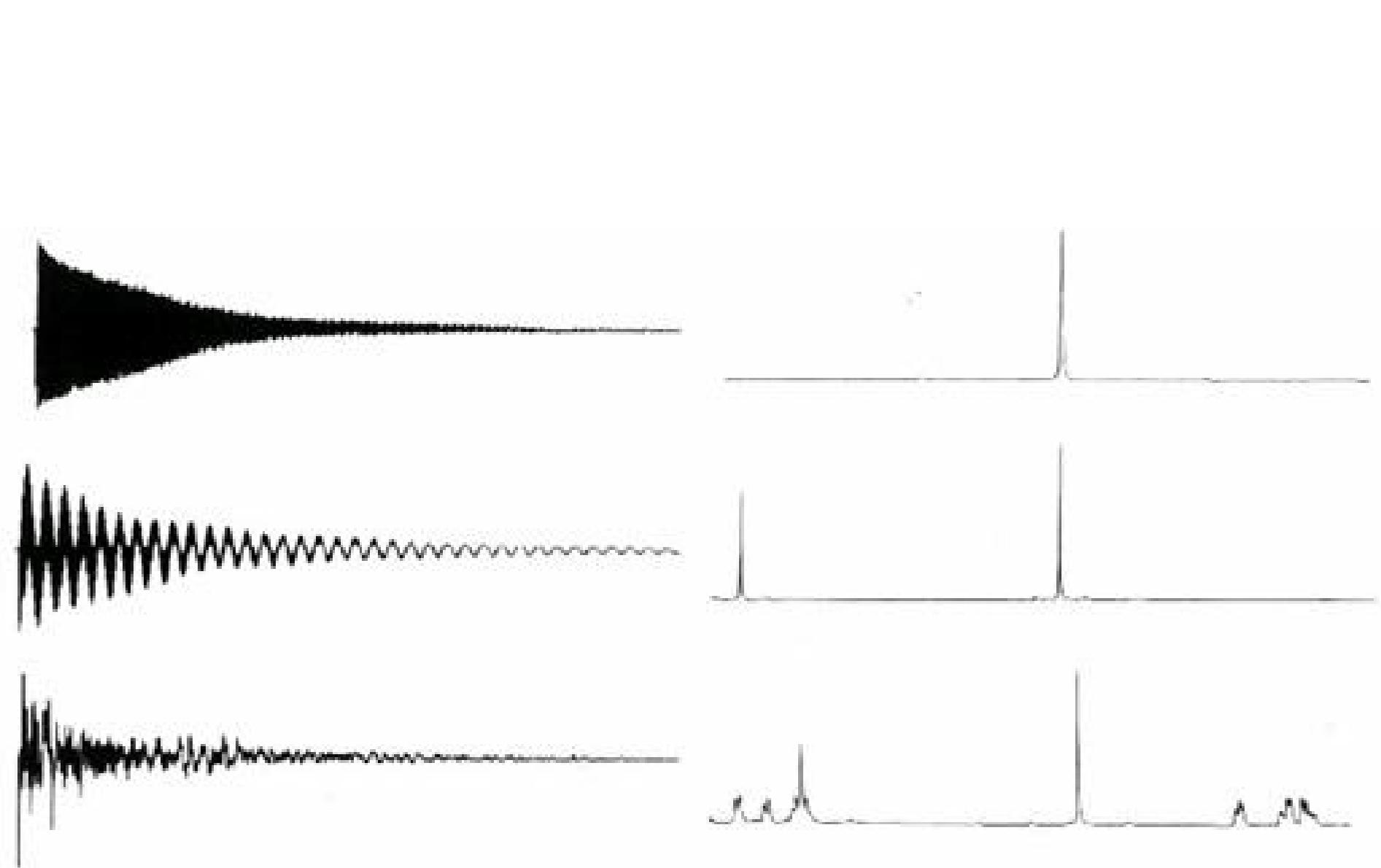
Detekujeme pouze transverzální složku magnetizace.
Cívka je v ose x nebo y.

Fourier

- Na signál se aplikuje Fourierova transformace.
- Co dělá Fourierova transformace?
- Převádí signál z časové domény do frekvenční.

$$S(\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} s(t)e^{-i\omega t} dt$$

Poziční kódování

- Jak ovšem poznáme odkud přesně signál detekujeme?
- Protože signál detekujeme z celé vyšetřované oblasti naráz, je prostorová informace ve FID signálu ztracena.
- Potřebujeme do signálu informaci o poloze zdroje signálu zahrnout uměle.
- K tomu využíváme tři gradientní cívky.

Poziční kódování

- Tyto gradientní cívky umístíme tak, aby produkovali v prostoru proměnné, ale časově konstantní magnetické pole.
- Magnetická indukce tohoto pole je výrazně menší než vnějšího pole B_0 .
- Proměnlivost (gradient) těchto polí určíme přesně pro potřeby daného experimentu (znalost gradientu v osách x, y, z je zásadní).

Poziční kódování

- Gradientní cívka v ose z nám úmyslně, řízeně, ale jen mírně naruší homogenitu vnějšího magnetického pole B_0 .

- Toto narušení způsobí, že jádra na různých pozicích z mají mírně odlišnou Larmorovu frekvenci.
- Podle toho, jakou frekvenci RF pulzu použijeme, podle toho víme souřadnice z jader na které RF pulz působí.

Poziční kódování

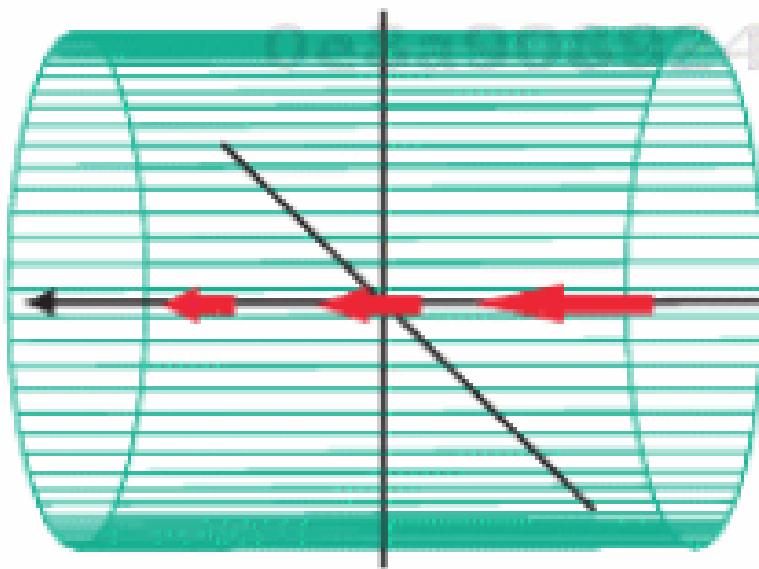
- Velikost gradientního pulzu v ose z nám udává šířku roviny a tudíž i rozlišení v ose z.

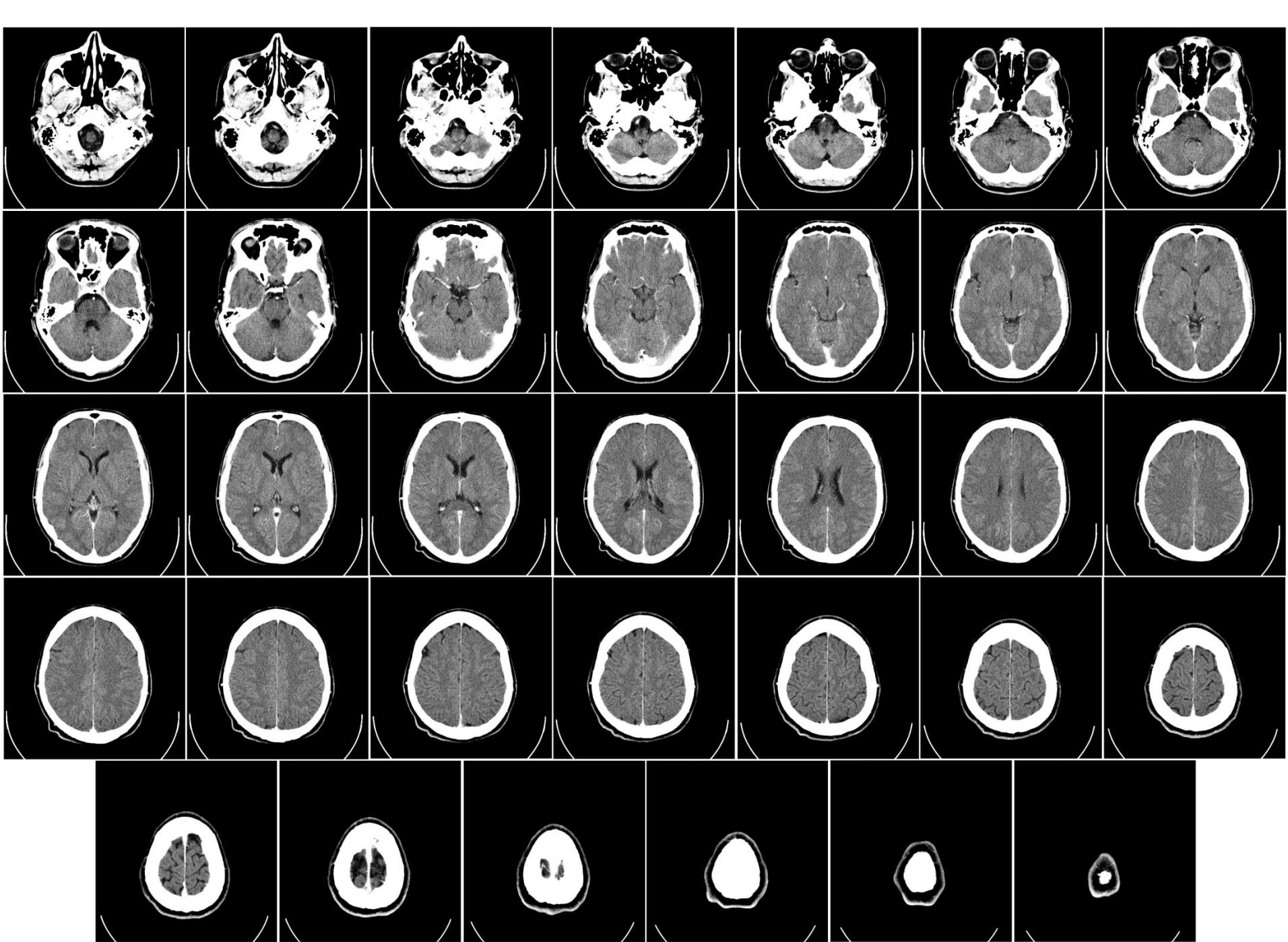
$$\Delta\omega_L = \gamma G_z \Delta z$$

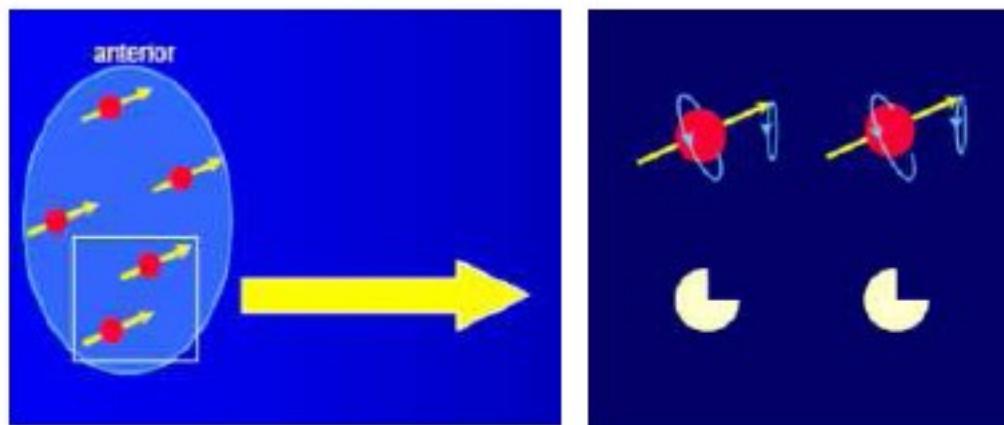
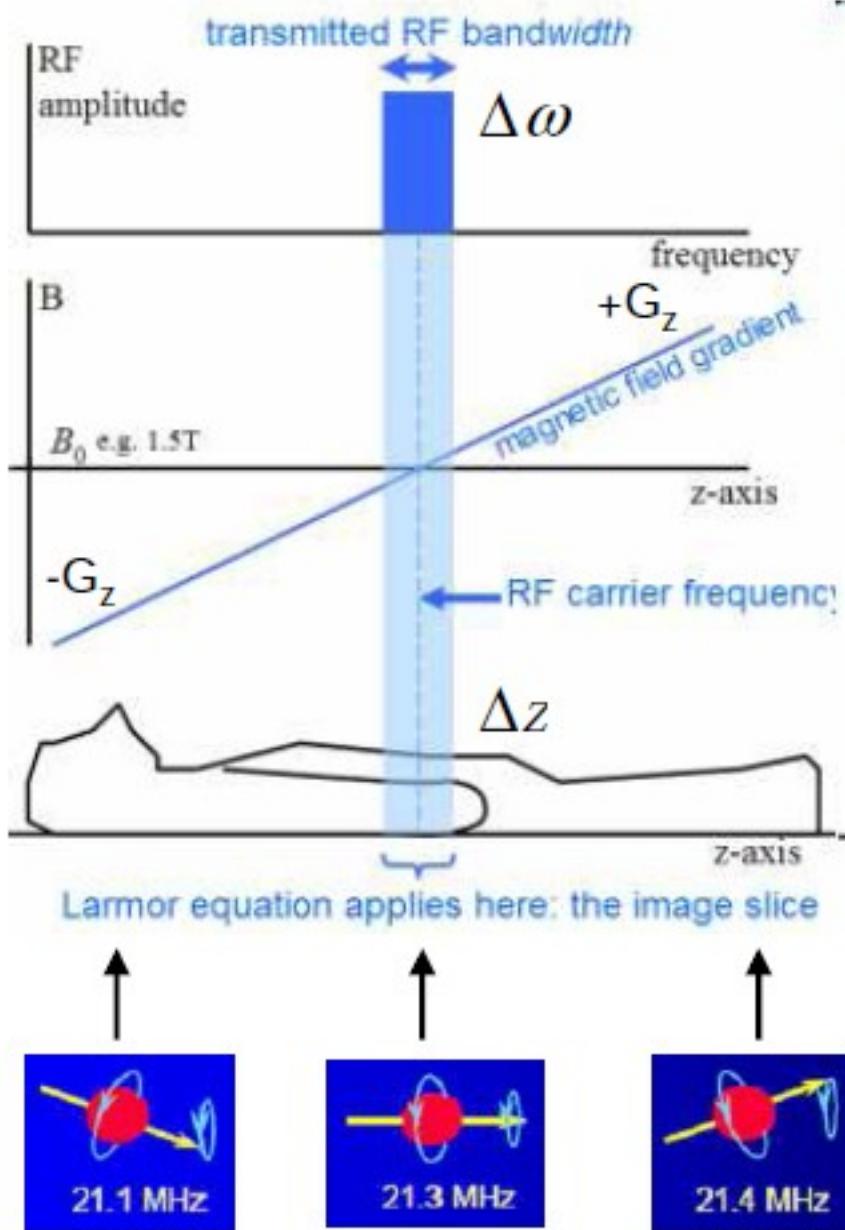
- Kde G_z je velikost gradientu v ose z, Δz je šířka roviny a $\Delta\omega_L$ je změna Larmorovy frekvence.

Poziční kódování

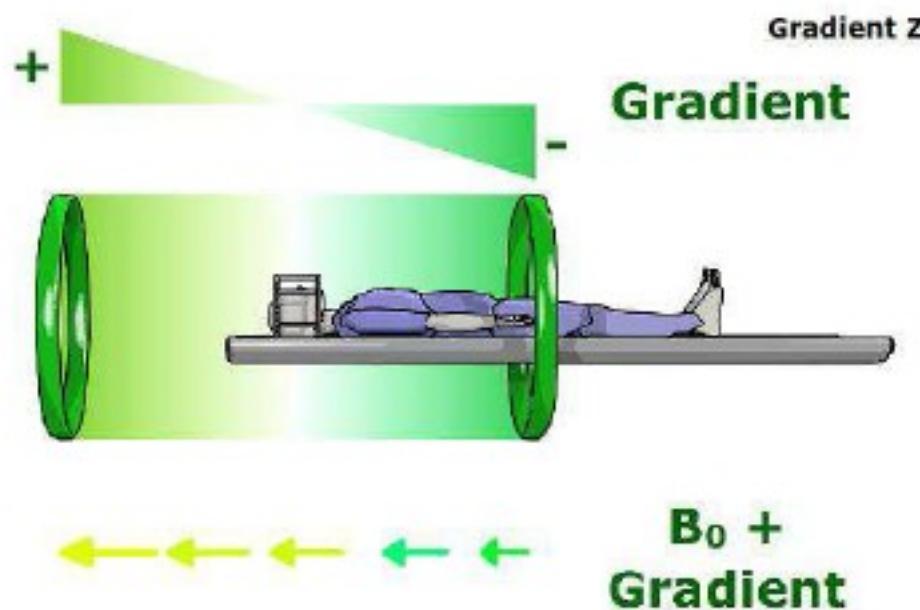
- Celkově můžeme říci, že gradient v ose z nám určuje rovinu xy z které detekujeme signál. (Larmorova frekvence je shodná pro všechna jádra se stejnou hodnotou souřadnice z.)

Všechna jádra uvnitř zvolené tomografoviny precesují se stejnou frekvencí i fází.

$$\Delta\omega = \gamma \cdot G_z \cdot \Delta Z$$

Poziční kódování

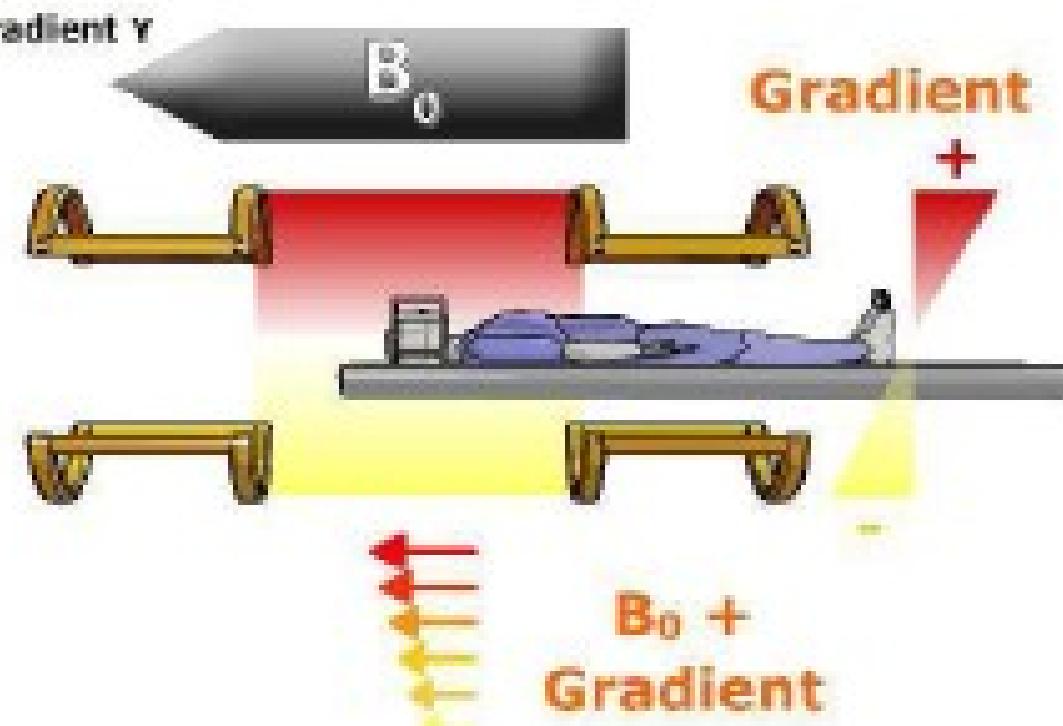
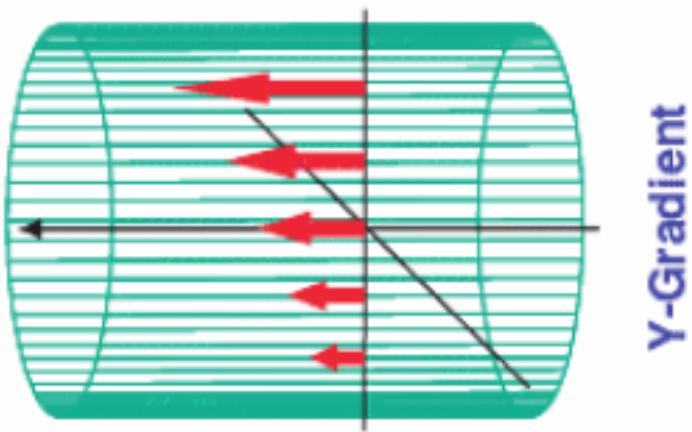
- Zapůsobíme-li gradientním pulzem v ose y, dojde ke změně Larmorovy frekvence jader o různých pozicích v ose y.
- Některá jádra budou mít větší úhlovou rychlosť než ostatní.
- Po skončení pulzu se opět Larmorova frekvence všech jader vrátí na původní hodnotu (ale v ose z je stále různá).

Poziční kódování

- Larmorova frekvence bude opět pro všechny jádra v dané rovině xy stejná.
- Ovšem jejich fáze bude posunutá.
- Některá jádra měla větší frekvenci, takže jsou napřed oproti sousedům s jinou pozicí v ose y.
- Protože dojde ke změně fáze, říká se tomuto kroku fázové kódování.

Poziční kódování

- Fázové kódování.

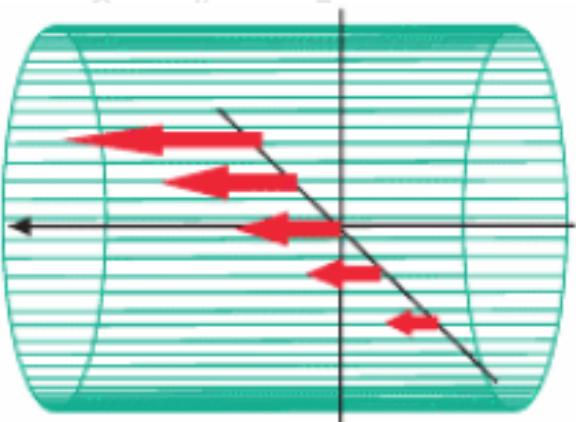

Poziční kódování

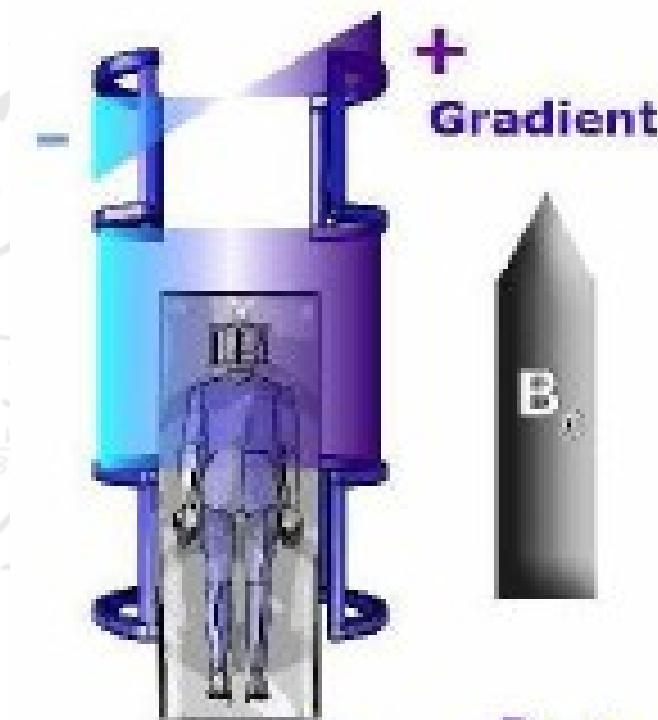
- Zbývá zapůsobit gradientním pulzem v ose x.
- Při něm dochází ke změně Larmorovy frekvence v různých částech osy x.
- Mluvíme o frekvenčním kódování.
- Detekce signálu probíhá během působení gradientního pole G_x .

Poziční kódování

- Frekvenčním kódování.

X-Gradient

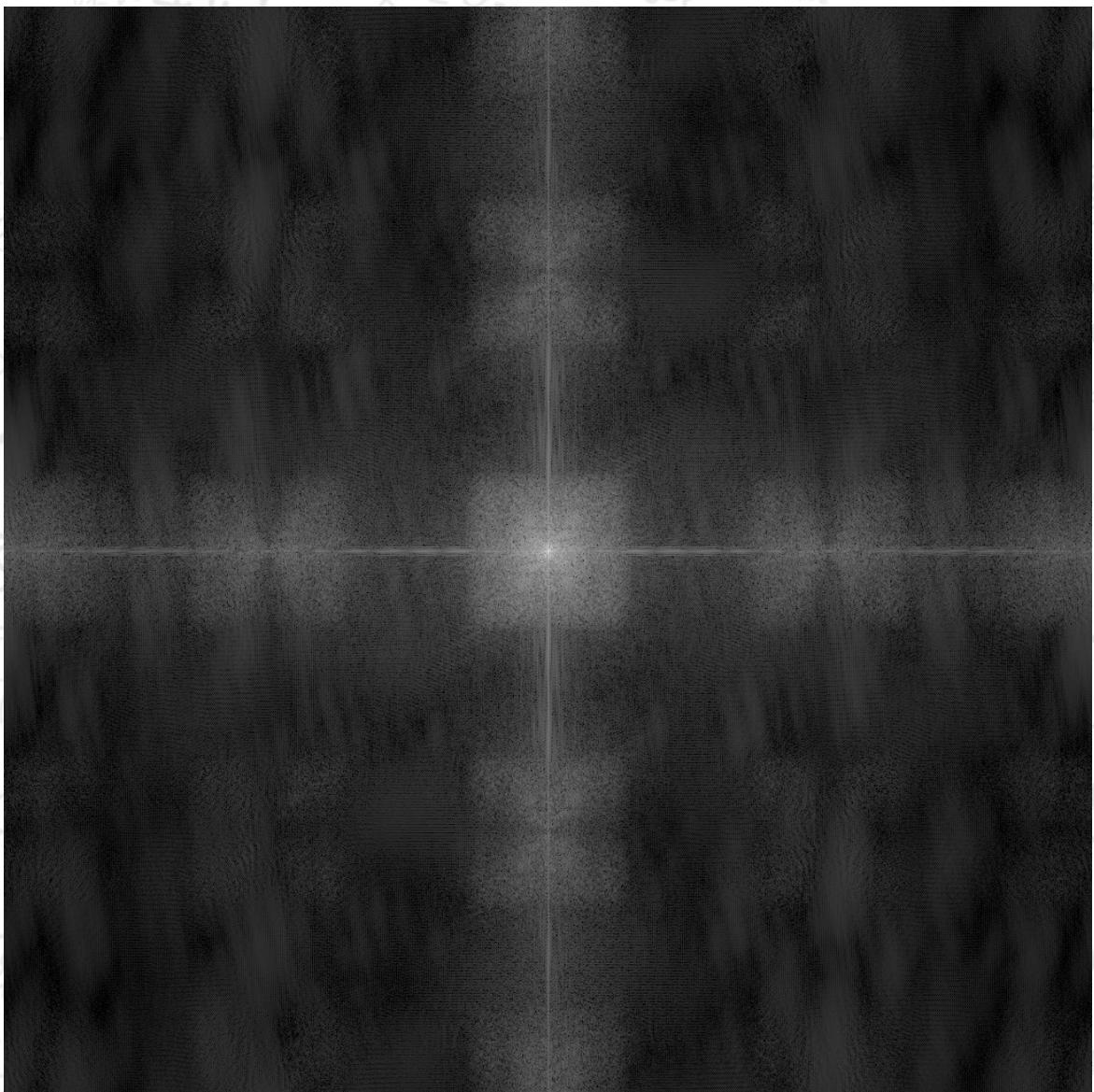
Poziční kódování

- Díky předem definovaným změnám lokálního magnetického pole, jsme schopni určit souřadnice prostoru, odkud detekujeme signál.
- Výsledek je ukládán po 2D řezech o různých hodnotách souřadnice z (tzv. tomovrstvy).
- Tyto řezy se nacházejí v tzv. k-prostoru.

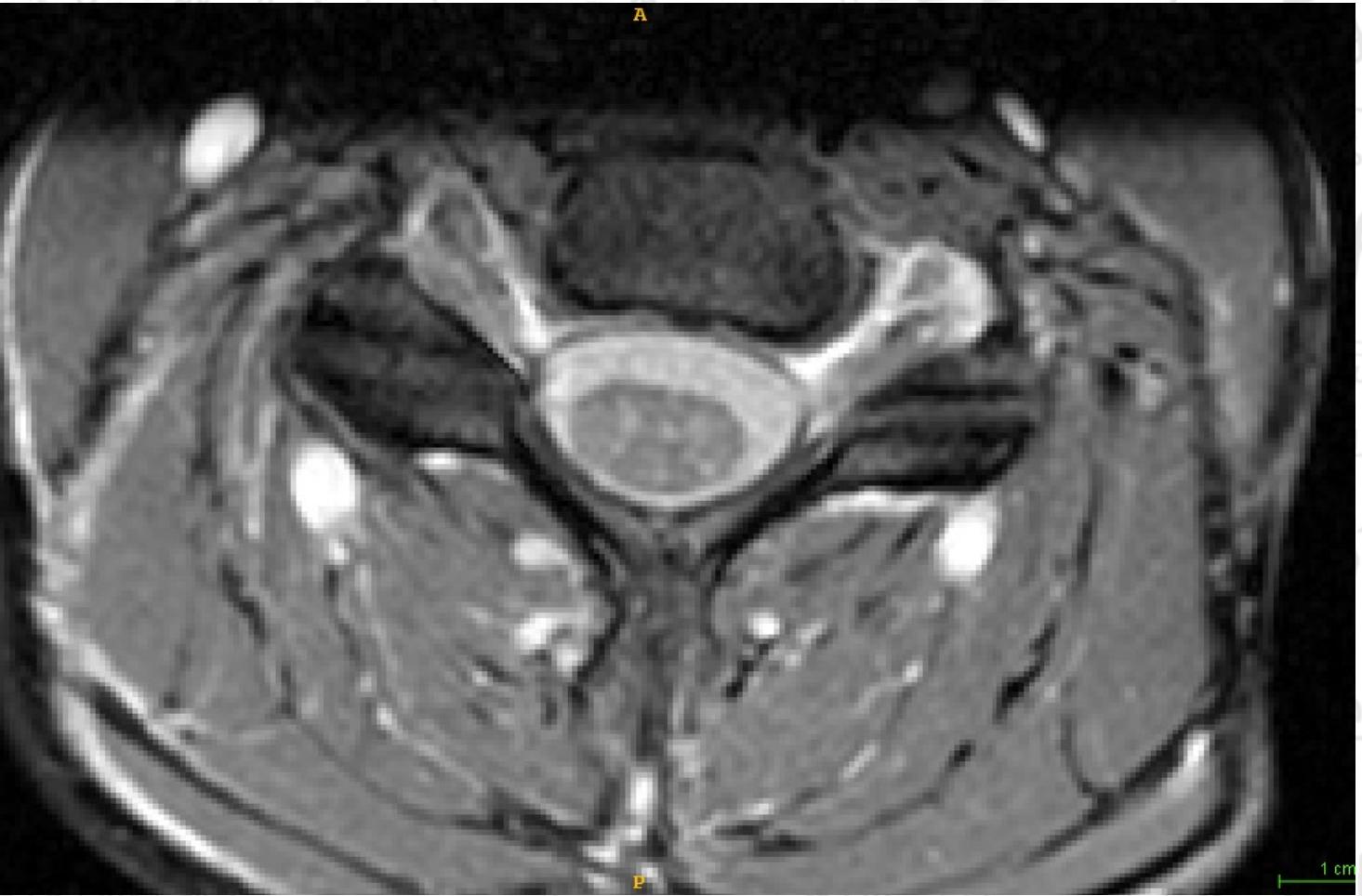
Poziční kódování

- V matici k-prostoru mají řádky shodnou fázi (fázové kódování, osa y) a sloupce mají stejnou frekvenci (frekvenční kódování, osa x).

Poziční kódování

Poziční kódování

Shrnutí

- Známe podstatu Zeemanova jevu a štěpení energetických hladin jader v magnetickém poli.
- Jsme schopni perfektně popsat RF pulz, jeho účinky na vektor magnetizace.
- Dokonale chápeme a jsme schopni vysvětlit relaxační časy po aplikaci RF pulzu.

Shrnutí

- Známe základní kontrasty obrazu z MRI.
- Víme kde, proč a jaké kontrastní látky můžeme použít v MRI.
- Víme, jak detekujeme signál z MRI, co je to FID (Free Induction Decay) a k čemu se využívá Fourierova transformace.
- Jsme schopni výborně popsat poziční kódování a gradientní cívky.

Konec

WOO HOO!

<https://www.youtube.com/watch?v=6BBx8BwLhqg>

Dodatky 1

- Zeemanův jev byl pozorován v roce 1897.
- V slabém magnetickém poli Zeeman pozorovat rozpad singletního stavu na tripletní (z jedné energetické hladiny se staly tři).
- Co přesně Zeeman pozoroval?

zpět

Dodatky 1

- Mějme atom o celkové energii E_0 a magnetickým momentem μ .
- Vložíme-li tento atom do magnetického pole o indukci B , pak musíme k celkové energii přičíst energii která vzniká interakcí s vnějším polem.

$$E_{mag} = -\vec{\mu} \cdot \vec{B}$$

- Celkově

$$E = E_0 + E_{mag}$$

[zpět](#)

Dodatky 1

- Uvažujme klasickou orientaci magnetického pole (v ose z), pak tedy $E_{mag} = -\mu_z B = -\gamma S_z B = -\gamma \hbar m_z B$
- Pokud máme atom se spinovým číslem 1, pak m_z může nabývat hodnot -1,0,1.
- Tedy celková energie atomu v magnetickém poli může být:

$$E = E_0 + \gamma \hbar B$$

$$E = E_0$$

$$E = E_0 - \gamma \hbar B$$

[zpět](#)

Dodatky 1

$$E_k = \frac{1}{2}mv^2$$

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2\psi}{dx^2} + V\psi = E\psi$$

$$U_{ef} = \frac{U_m}{x}$$

$$\phi_e = \frac{L}{4\pi\epsilon_0}$$

$$E = \hbar\omega$$

$$U = W_{AB} - |E_{pA} - F_A|$$

$$2 \operatorname{tg}\vartheta_B = \frac{m_2}{m_1} = m_{21}$$

$$M_e = \sigma T^4$$

$$\Delta t = \frac{\Delta t'}{\sqrt{1 - v^2/c^2}}$$

$$X_L = \frac{U_m}{I_m} = \omega L = 2\pi f L$$

$$F_m = \mu I_1 I_2 l$$

$$V = C/\lambda$$

$$\Phi = NBS$$

$$H_\lambda = \frac{\Delta M_e}{\Delta \lambda}$$

$$\vec{P} \cdot \vec{V} = nRT$$

$$\vec{P} = \iint \vec{B} d\vec{S} = AD$$

$$n = v_m \sin\omega(t-T) = U_m \sin 2\pi\left(\frac{t}{T} - \frac{x}{\lambda}\right)$$

magnetické kvantové

číslo

+1

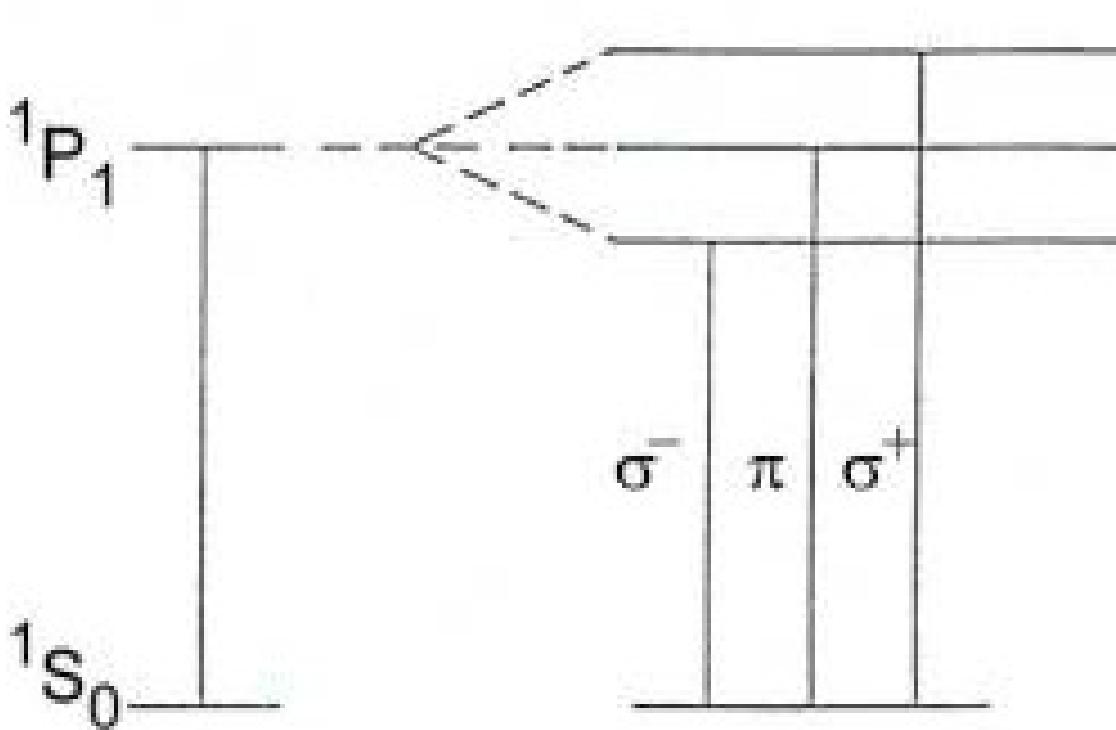
$$E = E_0 + \gamma \hbar B$$

0

$$E = E_0$$

-1

$$E = E_0 - \gamma \hbar B$$

mimo pole

magnetické pole

Konec 1. dodatku

[zpět](#)

Dodatky 2

- Chemický posuv je dán spin-spinovou interakcí valenčních (vazebných) elektronů mezi blízkými chemickými skupinami.
- Díky této interakci dochází ke změně (k posunu) Larmorovy frekvence.
- Podle tvaru signálu jsme schopni určit chemickou strukturu látky.

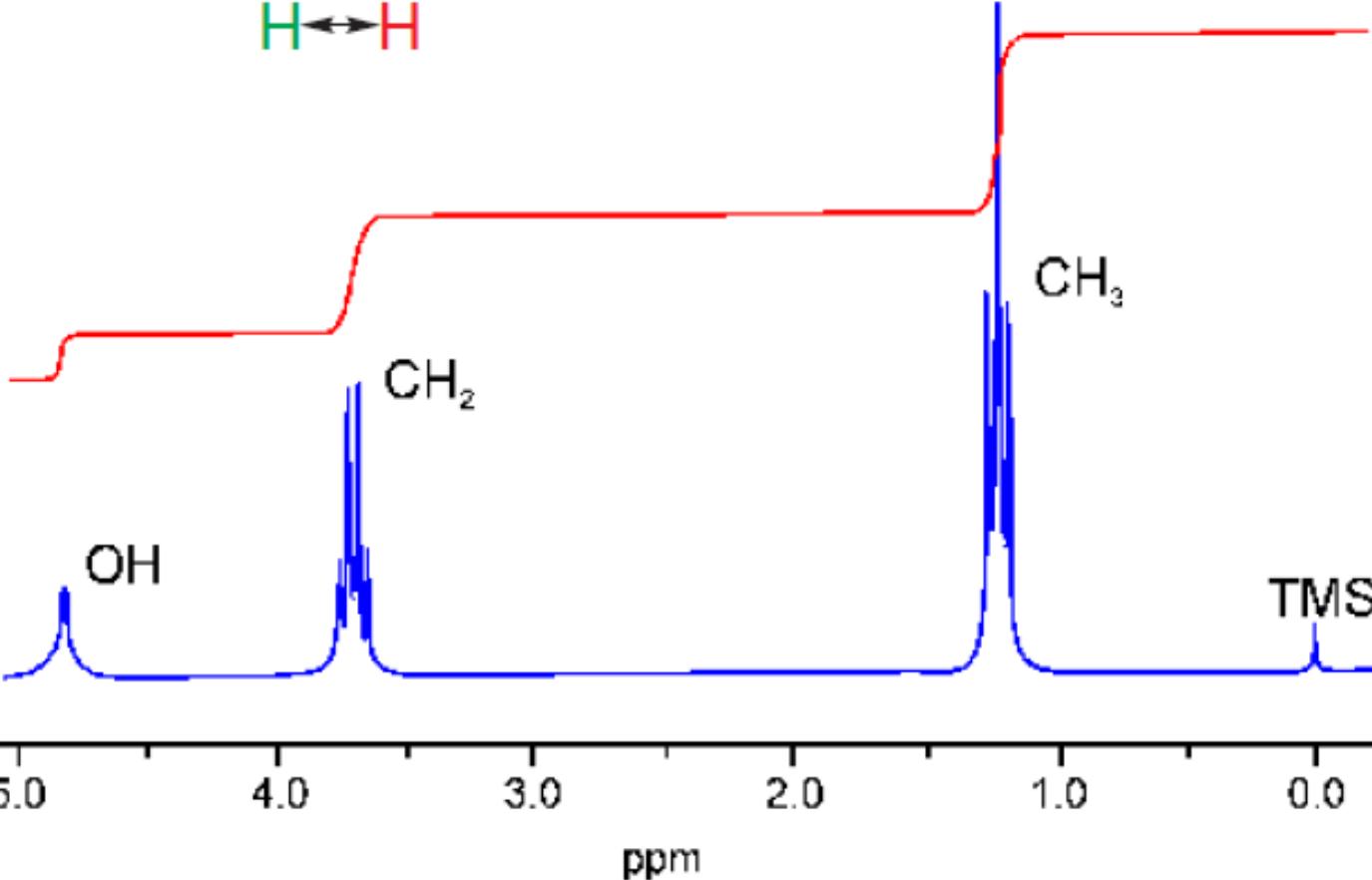
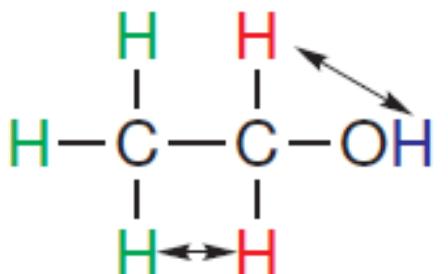
[zpět](#)

Dodatky 2

- Podle typu štěpení signálu (velikosti multipletu), můžeme určit, s kolika jinými jádrami dochází k interakci.
- Pokud je jádro osamoceno, signál je singletní (1 ostrý „záblesk“).
- V blízkosti jednoho jádra dochází k rozštěpení na dublet (2 „záblesky“).
- V blízkosti 2 jader na triplet atp.

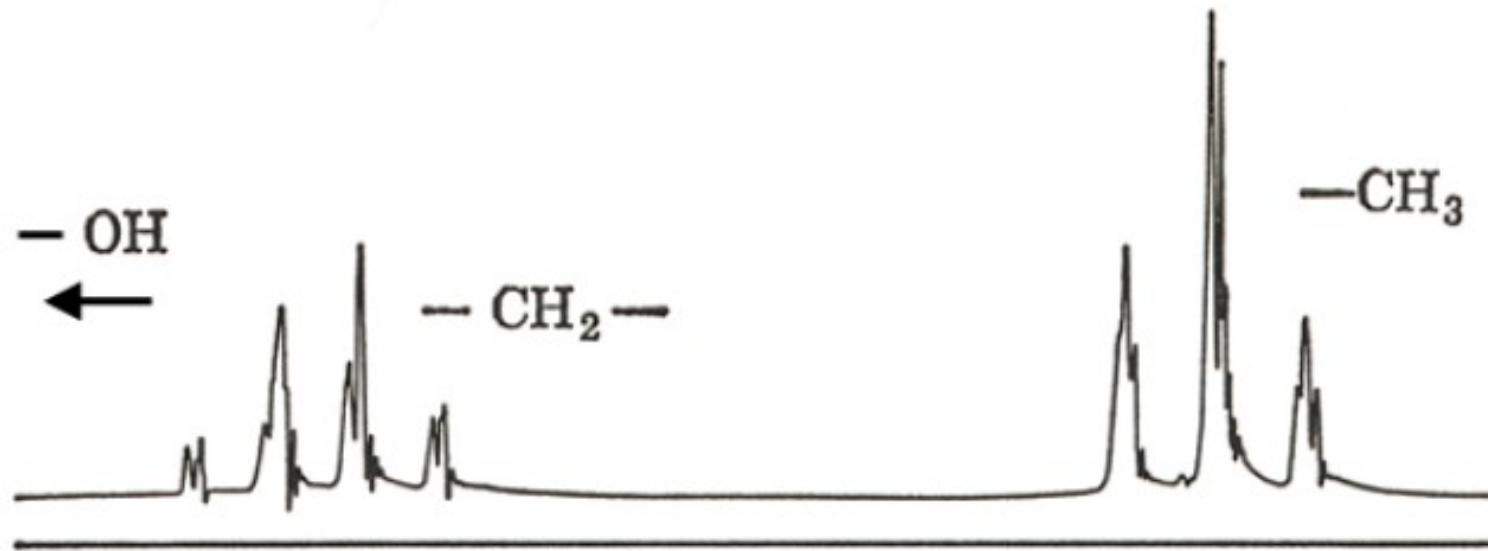
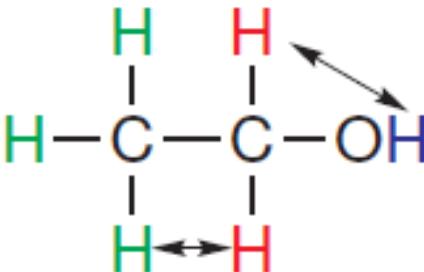
zpět

Dodatky 2

[zpět](#)

Dodatky 2

[zpět](#)

Dodatky 2

- Chemický posuv hraje svou roli i v nejen při spektroskopických metodách, ale i u zobrazovacích metod.
- Zde je chemický posuv nechtemy a vnáší do obrazu šum.

Konec 2. dodatku

[zpět](#)

Děkuji za pozornost

Konec 8. přednášky

Prezentace vznikla v rámci projektu
fondu rozvoje MU 1515/2014